

श्री. यूलिभदलनी
शीखवेतीवगैरे.

आपुस्तक

आवक लाठिने लणवा वांयवाने अर्थे

श्रीभुंजापुरी मध्ये

जॉम्ने सिटी प्रेसमां

आवक लीभशींहमाएडे

रुपावी प्रसिद्ध कस्युं.

संवत १८६१ ना लादपद शुदि १२ रविवार.

सने १८०५ दिसवी.

॥ अथ थूदिलन्नीशीयलवेदि ॥

॥ प्रारंभः ॥

॥ दोहा ॥

॥ सयल सहुंकर पासल, शंजेश्वर
शिरधार ॥ शंजेश्वर इशव नरा, हरत उरत
ओपगार ॥ १ ॥ सरस बन्धन रस वरसती, स-
रसती लगवती नेह ॥ शुलभति घयड शुल
गुड, प्रणमं त्रिउरणा जेह ॥ २ ॥ लन्डकर थू-
दिलन्ड, साधु सडल शिरधार ॥ ताप त-
पित् इयेन यथा, गुडडेहे दुःकर ऊर ॥ ३ ॥
ददित वयेन पद पद्धति, रयेशुंशीयलनी
वेद ॥ बावड जाहु पसारीने, नलनिधि भा-
न डरेल ॥ ४ ॥ सुएतां सन्नन सुजलहे, दु-
र्नन मन जोलाय ॥ पयपाने पुष्टि वधे, विष

013102

gyanmandir@kobatirth.org

घर । व्रतधारी निश्चल

हुवे, लक्ष्मणे गुणराग । वैरागी वैराग्यता,

पंडित वयेनशुं लाग । ६ । नलधर नलवर

से लुवि, घिसु प्रभुजरस नेमायेतुर विवेडी

रीळशे, रयेशुं रयेना तेम । ७ ।

। ८ । पहेली । गोकुल मथुरारे वाहाला

। ९ । अशे देशी । पाडली पुरमारे प्यारे, नव नवरस

। १० । डौतुक शणगारे । सुजिया प्राणीरे आआ, रा

। ११ । न्य डरेछे श्रीनंदराब्ज । १ । पाडली पुरमारे

। २ । प्यारे । अशे आंझणी । सडडाल मंत्रीरे नणो,

। ३ । नागर नाति सुब्जत वजाणो । ४ । कुमल मुजी कुम

। ५ । ला अनुसरणी, सुंदर वाछवदे तस घरणी ।

। ६ । पाडनाश । पुत्र ललेरारे पामे, श्रीथूलि लक्ष्

। ७ । सिरियो नामे । पुत्री साते रे मळीयां, नव नंद

। ८ । न तेहने अटडळीयां । पाणा । ९ । येतुराघडे

। १० । रारे उहीये, थानड नीतिशास्त्रे अम लहीयां ।

पडित ~~साधु~~रे भक्ततां, राजसत्ताये विशेषेण
 वतां ॥ पाणाचा ॥ शास्त्र पठन देशांतर इरीये,
 रहिये नित्य वेश्या मंढरीये ॥ तो यतुराठरेआ
 वे, धर्म धूलिल न तिहां दित्त ध्यावे ॥ पाणाचा
 तातनी आणारे भागी, नव्य सहित याल्या
 वड लागी ॥ जोश्या देजी रे थंले, शुभ शणगा
 र शरीर अयेले ॥ पाण ॥ ६ ॥

॥ ढाल जीळ ॥ गोकुलनी गोवालिणी,
 मही वेयेवा याली ॥ अरे देशी ॥ वार वधू सोहा
 मणी, रूपे रंगे सारी ॥ सडल स्वरूप निहाल-
 तां, सुर सुंढरी हारी ॥ १ ॥ शरदू पून मनो येन
 मा, मुज देजी हरावे ॥ अधर अडण परवा-
 लनी, पण ओपमन आवे ॥ २ ॥ दंत निस्था द
 उम डली, कुल वयणे षरतां ॥ नासा ओपमन
 संलवे, शुड येये ड धरतां ॥ ३ ॥ लोयेन थी
 मृग लाळ्यो, शशी मंडल ने ठो ॥ सुंढर वेणी

विलोकीने, इण्डिधर लुवि पेठो ॥ ८ ॥ पाणी
 चरणे बने घने, ललपंडल वसीयां ॥ उलश
 छिरोलने, देजीने, लवणो दधि घसीया ॥ ९ ॥
 लंड कटी तट उेसरी, गिरि उं दर नासी ॥ मो-
 हनी मंत्र मिशें घडी, घातें छिहो वासी ॥ १० ॥
 छंत तणो यूडो जीयो, हछिं छे मोतीनो हार ॥
 कुंळरनी गति यालती, त्रण्य रत्न हार ॥
 ७ ॥ जे दलराणा हाथीया, नाजे शिर छार
 ॥ अजला ते सजला थछ, अमने धिःडा-
 रा ॥ ८ ॥ कुंयुओ उसजी डोरनो, हाथे सोना
 नो यूडो ॥ मोहनगारी प्रेममां, रस वाद्यो छे
 डूडो ॥ ९ ॥ यीर तिलड वाली सण्ठ, शोले श
 एगार ॥ थूदिल्लद ते देजतां, मोह्यातेणी
 वार ॥ १० ॥ हवे ते हरिणाक्षीयें, आविंग्यो घ
 री नेह ॥ पीन पयोधर जागमां, तूलो पड्यो
 तेह ॥ ११ ॥ नित्य नवली कीजा उरे, नित्य न

વલા લોગ ॥ સરસ સુલોબન અમૃત સમાં,
 આરોગે સુરભોગ ॥ ૧૨ ॥ પંચવિષય સુખ
 લીલમાં, બાર વરસ નિગમીયાં ॥ સાઠી બાર
 ર ધન ઝોડીશું, શુભરંગે રમીયા ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ત્રીલ્લા હો જસોદાના બયા ॥
 એ દેશી ॥ કાલગયો નવી બનીયોરે, વેશ્યા
 વિલુધ્ધો તેહ ॥ છેલ ન છોડીયારે ॥ વર રૂચિ
 બ્રાહ્મણને સંજોગે, સકાલ મંત્રી બેહ ॥ ૧ ॥ છે
 લન છોડીયારે ॥ એ આંકણી ॥ નંદ નરેસરકાં
 પીયોરે, મંત્રી મરણ લહે તામ ॥ છે ॥ શાયે સિ
 રીયો તેડવીયોરે, દિયે મંત્રી પદકામ ॥ છે ॥
 ॥ રા ॥ મુઝ બંધવ વેશ્યા ઘરેરે, રંગે રમે એ ક
 ચિત્ત ॥ છે ॥ માંસ લજે જલમાછલીરે, તા
 સસરીસી પ્રીત ॥ છે ॥ ૩ ॥ મંત્રી પૂણું દીયો તે
 હનેરે, તેડવી માહારાય ॥ છે ॥ નંદકહે સિરી
 યા પ્રતેરે, આણે તું ઈણે ઠાય ॥ છે ॥ ૪ ॥

सीज लही नरनारायनीरे, पोहोतो सरीयो
 त्यांहे ॥ छेणा जंधवने प्रणमी उहेरे, तेडे न-
 रिंद ठीरछाहे ॥ छेणा पासांल ली जोश्याने
 उहेरे, लघ आंवुं जेड वार ॥ छेणा हवे व-
 लतुं वेश्या उहेरे, सुण शुल वीर कुमार ॥
 छेवणा ॥ ६ ॥

॥ ढाल थोथी ॥ तमें वसुदेव देवडीना -
 न्नाळ, लालळ लाडकडा ॥ जे देशी ॥ जे-
 श्या वेश्या उहे रागीळ, मनो हर मन गमता
 ॥ तिहां न्नाश्यो पीछी सोलागी ळ, मनो-
 हर मन गमता ॥ नहीं न्नावा दुं निरधारळ
 मनोणा आपणे श्यो नृप दरबारळ ॥ मणा
 शा ऊरती यतुरा यित्त यावो ळ ॥ मणा न्ना-
 ओ मुळने देवने गावो ळ ॥ मणा जे वडीशी
 उरवी आवो ळ ॥ मणा जे ह पुश्र्पने पाछो
 वावो ळ ॥ मणा शा प्रीतम ज्यारा तुम टा-

ली ७ ॥ मंगा नहीं कोँनी हुं ओशीआ
 ली ७ ॥ मंगा आवशे ने अंवनी ँश ७ ॥
 मंगा तेहुने पण ७ उत्तर दृश ७ ॥ मंगाआ
 अेम करतां ने तुंमे हुंउ ७ ॥ मंगा तो मुअने
 साथे तेउ ७ ॥ मंगा नवि छोउं तुमयो केउ
 ७ ॥ मंगा पूरव प्रीते रसरेउ ७ ॥ मंगा जा
 वनयरतां अमर इल दीहुं ७ ॥ मंगायाजं-
 तां लागुं भीहुं ७ ॥ मंगा जोँ दैजण ति-
 हां रठ मांउ ७ ॥ मंगा पण ते करथी नवि
 छांउ ७ ॥ मंगा चा तिम तुम सम हीरोपा
 यो ७ ॥ मंगा लाछल देवीनो न्यो ७ ॥ मंगा
 ॥ तुमै मोहुनी मंत्रने साध्यो ७ ॥ मंगा तुम
 शुं मुन प्रेम ते वाध्यो ७ ॥ मंगा हारसीथाशुं
 हुं रंगराती ७ ॥ मंगा पीयु विरहें इंदे छाती ७
 ॥ मंगा आओली पालव आली ७ ॥ मंगा हुं
 तुमने अंतरवाली ७ ॥ मंगा जा थूलिल न्द-

હે હૃઠ મેલો જી ૧૧મં ૧૧ નૃપ ભેટી આવીશવે
 હેલો જી ૧૧મં ૧૧ તારાં સમને કિહાં રાયું જી ૧૧
 મં ૧૧ શુભવીર વચેન છે સાયું જી ૧૧મં ૧૧ ૮ ૧૧
 ૧૧ ઠાલ પાંચેમી ૧૧ ગોકુલની ગોપીરે ચા-
 લી જલ ભરવા ૧૧ એ દેશી ૧૧ કર કોલ કરીનેરે,
 ચાલ્યા ગુણ ભરીયા ૧૧ ધરી વિનય વિવેકેરે,
 જઈ નૃપને મલીયા ૧૧ ૧ ૧૧ તૂપાલના મુખ-
 થીરે, વાત સકલ નિસુણી ૧૧ સંસાર સ્વરૂપ
 નેરે, ચિંતે શિર ધુણી ૧૧ ૨ ૧૧ મેવાત ન
 ભણીરે, વેશ્યા ઘર રમતાં ૧૧ આતમ ગુણ હુ
 ણીરે, લુલાં ભવ ભમતાં ૧૧ ૩ ૧૧ કહે અવની
 સ્વામીરે, શી ચિંતા કીઠે ૧૧ સકડાલને પાટેરે,
 મંત્રી પાણું લીઠે ૧૧ ૪ ૧૧ યૂલિભન્ન કહે તવરે,
 આલોચી આવું ૧૧ આલોચે આગલરે, સુ-
 ખ સંપદ પાવું ૧૧ ૫ ૧૧ પ્રણામ કરીનેરે, અશો
 કવને આવે ૧૧ સમતત્ત્વ વિચારીરે, લોચ ક-

रीयो लावे ॥६॥ रत्न उंजवनो रे, तिहां-
 ओघो डीघो ॥ नर्घ राबसलाये रे, घर्म ला-
 लन दीघो ॥७॥ आलोख्युं राब रे, मस्तुड
 मे ईहां ॥ भाहा व्रत ठीख्यरवारे, नर्घशुं
 गुइ तिहां ॥ टाओश्या घर लुध्दरे, नृप ने-
 वा ठीड्यो ॥ शब्दो गंध मुनिसरे, देजी दि-
 व तूड्यो ॥८॥ थूलिलन मुनिवर रे, पंधसी
 रे यलीया ॥ संलूति विबयठरे, भारगमां
 मलीया ॥ १०॥ गुइ प्रणमी जोले रे, मुळ दी-
 क्षा दीने ॥ वदे सूरि सगानी रे, तो अनुमति
 लीने ॥११॥ सिरीया डेरी रे, तिहां आणा मा-
 गी ॥ आचार न पासे रे, लीये व्रत वैरागी ॥
 १२॥ सूरिसाथ विहारी रे, श्रुत नित्य खल्या
 सी ॥ आतम सुविलासी रे, रहे गुइ कुलवासी
 ॥१३॥ संबभशुं रभतारे, निशादिन मुनिरा
 था ॥ नहिं मोहने भभतारे, रुंड समाराथा ॥

॥१४॥ छिछादिक दशविधरे, वली सामा
 यारी ॥ यौभासा ङिपररे, गुइ अलिग्रहया-
 री ॥१५॥ कूपांतर न्नेवेरे, अेक हरिकुंदरीये ॥
 अहिजिल थूलिलन्देरे, वेश्या भंदिरीये ॥
 १६॥ गुइ आण विहारी रे, पातडडां घोवे ॥
 शुभवीर विवेडी रे, वेश्या वाट न्नेवे ॥१७॥ अ
 ॥ ढाल छट्टी ॥ साहेली रे, यिनीने प्या-
 लारे, ताश न्ने लस्यां ॥ अे देशी ॥ हो सब
 नी रे, प्रीतम ङ प्यारो रे, हृणय न आवीयो
 ॥ हो सब नी रे ॥ यातुर रे नर ङजर न अेघ
 लावियो ॥ होणा थाल्यारे मुअ कुरी, अवधि
 घडी थारनी ॥ होणा सुजीयो ते शुं न्नेणे वे-
 दन नारनी ॥१८॥ होणा अेक विरह दुःख जी-
 ङुं घन नल गडगडे ॥ होणा दुःखीयाना शि-
 र ङिपर दुःख आवी पडे ॥ होणा पावसमा
 सें नल वरसे घन घोरीयो ॥ होणा माहरे रे

कंठर्प तणो वनभोरीयो ॥ १ ॥ हो ॥ ॥ या ॥ ॥
 रे ॥ ॥ हो ॥ ॥ सु ॥ ॥ हो ॥ ॥ अंग विनानो पन-
 रे थान कुने दहे ॥ हो ॥ ॥ अंगुठे घुंटीरे अंधा
 ये रहे ॥ हो ॥ ॥ बनने साथलरे लग नाली
 इरे ॥ हो ॥ ॥ अंधने छाती रे ठीरो बन धरे ॥ हो ॥
 ॥ ३ ॥ था ॥ हो ॥ ॥ सु ॥ हो ॥ ॥ गलस्थल लो-
 थनरे निस्साडे शिरे ॥ हो ॥ ॥ विषधरनुं विष
 व्याप्युं मणिमंत्रे हरे ॥ हो ॥ ॥ विषया ठीरगी
 उसे मुञ्ज काया गली ॥ हो ॥ ॥ लाछलदे बन्या
 विण नहीं जो ठे नंगुली ॥ ४ ॥ हो ॥ ॥ था ॥ ॥
 हो ॥ ॥ सु ॥ हो ॥ ॥ घणीने वेसारे पीछी आ-
 वी भवे ॥ हो ॥ ॥ शीगटीयो शरणार तो मु-
 षने इले ॥ हो ॥ ॥ अप्पेथाने वाररे डिमपी-
 छी पीछी करे ॥ हो ॥ ॥ पांजोरे छेदीने छिपर
 लुण धरे ॥ ५ ॥ हो ॥ ॥ था ॥ हो ॥ ॥ सु ॥ हो ॥
 ॥ पीयु माहरो हुं पीछीनी पीयु पीयु हुं उइ ॥

होणावेश्यानें वल तुंसा लांजे सुं द३ ॥ हो०
 ॥ जपैयो पीयु पीयु ऊरतो तुमने लवे ॥ हो०
 ॥ थोडे थोडे हुंजे जग धधुं सवे ॥ ६ ॥ हो०
 ॥ योणा होणा सुणा होणा आषाढे जल वरसे
 गाणे वीजली ॥ होणा वाहलेसर विष्णु शी सो
 पारी जिल्ली ॥ होणा अंतर शुल वीर मुनि
 वर आविया ॥ होणा जेश्याये मुक्ता इल शुं
 रे वधाविया ॥ ७ ॥ होणा योणा हो० ॥ सु० ॥ हो०
 ॥ ढाल सातमी ॥ सने ही वीरज्ज जय-
 करी रे ॥ अरे देशी ॥ वेश्याये वधाव्या स्वामी
 रे; जिल्ली आगल सा शिर नामी रे, उहे सां-
 ललो अंतर नमी ॥ १ ॥ वाळाळनी वाटडी
 अमें नेतां रे ॥ अरे आंऊणी ॥ विरहा नले
 घधी देहरे, घणा वरस रही हुं गेहरे, प-
 ण नाव्यो नगीनो नेह ॥ वाणाशाठमी स-
 मरे निशि घोशरे, नम जलधर जपे मो-

शरे, लल यातुङ्क यंङ्क थडोरगावाणाआने-
 ठ मास तो बेम तेम जाढ्यो रे, मने मथए
 ते ज्याप्यो गाढो रे, वली आज्यो ते मास आ-
 षाढो गावाणा ञा पउवे दिन पीछि सांखरतां
 रे, निशि मोर ते टहुडा डरतारे, आठ पहर ग-
 या दुःख धरता गावाणा पा जीवे जीव्ण जी-
 नें नीहाली रे, हुं जालपणानी जाली रे, मे
 हेवी मुञ्जने शुं टाली गावाणा डा त्रीवे दिण
 ल खेड्क लग्युं रे, यित्रशालीयें तुम रूप राग्युं
 रे, नेतां मनडुं तिहां लाग्युं गावाणा ञा यो-
 ये खवधि घडी थाररे, डरी थाल्या थतुर
 तल्ल नाररे, दोय थार वरसनी वार गावा
 गा टा पांयमे पंयामृत जाघो रे, पंयजाण
 तणो रस वाघ्यो रे, नेयो लुवन ड्यां-हीन
 लाघो गावाणा ला छे छे छटडीने मेहेवी रे,
 नुओ थहुटे नाथ सहेवी रे, हुं धरती दुःख

એકેલી ઠાવાળા ૧૦ ઠા સાતમે દિન શય્યાઠા
 લીરે, દીપ ધૂપ કુસુમને ઠાલીરે, કીધું શયન તે
 પાસું વાલી ઠાવાળા ૧૧ ઠા આઠમે ઊઠી પરલા
 તેરે, સંભાલ્યો પીઊ વરસાતેરે, નિશિનાથ
 નડયો ઘણું રાતે ઠાવાળા ૧૨ ઠા નવમે નિંદા દિસ
 ન આઈરે, નિમ રંગપતંગ રચાઈરે, ઈસી ના-
 ગર બ્નતિ સગાઈ ઠાવાળા ૧૩ ઠા દશમે દેવલ
 બહુ માન્યારે, સુકનાવલીયે બ્નેવાણારે, ઈમ
 કીધા ઘણાં મેંછાના ઠાવાળા ૧૪ ઠા અગ્યા-
 રશે અંગ નમાવીરે, બ્નેઈ વાટ વાતાયને આ
 વીરે, મને કામ નટુવે નચાવી ઠાવાળા ૧૫ ઠા
 બારસ દિન બાર ઊઘાડીરે, ઘેર આવી અ-
 હી કર નાડીરે, સુપનાંતર પીઊડે ઠગા-
 ડી ઠાવાળા ૧૬ ઠા આઠ તેરસનો દિન મીઠો
 રે, પ્રાણબ્નવન નયણેં દીઠોરે, આઠ અમૃ-
 તસ્સ ઘન વૂઠો ઠાવાળા ૧૭ ઠા ચૌદશદિન

પિંતા રલશેરે, હીચડું ઘણું હેઠે હલશેરે, મા-
 હરો પ્રેમ તે તમશું મલશે ॥વાગા ૧૮૧ા શણ-
 ગાર સજી સંચરશુંરે, દુર્લનીયાંથી નવિ ડરશું
 રે, પૂનમ દિન પૂરા ઠરશું ॥વાગા ૧૮૨ા તે
 રસ પેહેલાનો જગાવોરે, તિથિ અર્થ કરી ઘે-
 ર આવોરે, શુલવીર વચનશું મલાવો ॥વાગા ૧૮૩ા
 ॥ઢાલ આઠમી ॥ સાંલલરે તું સજની મો-
 શી, રલની કિહાં રમી આવ્યાંજીરે ॥એદેશી
 ॥ રાજ પધારો મેરે મંદિર, શય્યા પાવન કી-
 બેં જીરે ॥ ઘાસી તુમારી અરજ કરે છે, નર-
 લવ લાહો લીબેં ॥ રસ લર રમીયેં જીરે ॥૧૧ા
 પૂરવ નેહુ નિહાલિ રસલર રમીયેં જીરે ॥એ
 આંકણી ॥ શાન કરતાં સાહુમું બેશું, તુમ
 આણા શિર ધરશું જીરે ॥એઈ દિવસ તુમ-
 ને અણગમતું, કારજ કોઈ ન કરશું ॥૨૧ા ર-
 સલર રમીયેં જીરે ॥ પૂં ॥૨૦ા ॥ ધૂલિલદ

કહે કોશ્યાને, તથ્યપથ્યમિત વાણીભરે ॥
 પાણી વિના શીપાલ કરે છે, લોઢન વિણ
 ઊભણી ॥૩ ॥ પૂનારના ઊઠ હાથ તું અલ
 ગી રહિને, દિલ યાહે તે કરલે ભરે ॥ નાટ-
 ઠ નવ નવ રંગે કરલે, વલી શણગારને ધરલે
 ॥૪ ॥ પૂનારના ષટ્સ લોઢન તુમ ધર
 લોહરી, સંભમ અર્થે ખાશું ભરે ॥ એમ પર-
 ઠીને રહ્યા યોમાસું, કોશ્યા કરે હવે હાંસું ॥૫ ॥
 પૂનારના વિણ પૂછ્યા સંભમ આય-
 રીઓ, પણ તે વ્રત નવિ પલિઠી ભરે ॥ તો
 અમ ધર આવ્યા છો પાછા, તુમ વ્રત અમને
 ફલીઠી ॥૬ ॥ પૂના બાર વરસ પ્રેમે વિ-
 લસ્યા પણ, એવડો અંતર ન દાખ્યો ભરે ॥
 બનેગારંભ તલ મુલ સાથે, રંગ હતો તે શ-
 ખો ॥૭ ॥ પૂનારના નિર્લોભી નિર્મોહી પણ
 શું, સુણ કોશ્યા અમે રહીશું ભરે ॥ યોગ

वशें शुलवीर निनेश्वर, आणा मस्तक व
हीशुं पार० पाटा पू० पार० पा

पाढाल नवमी पा तेंनारी विना सुष
जोयुंरे, सुंदर शामलीया पा खेदेशी पा में
बेग तुमारो न्णयोरे पा प्रीतम पातलीया पा
शी करवी ताणा ताणोरे पा प्रीतम पातलीया पा
ते बेग तणुं इल सेवेरे पा प्रीणा ने बेगी बंग
ल सेवेरे पा प्रीणा पावेश्या मंदिर तळ लोण
री पा प्रीणा पूरवें उणें साध्यो बेगरे पा प्रीणा आ
यित्र शाखी मनमानीरे पा प्रीणा पंयजापा त
णी राबधानीरे पा प्रीणा रा नेतां रठ लागशे
तमनेरे पा प्रीणा बेग मेखि मलावशे अमने
रे पा प्रीणा पेडिवाठ उही लोड गाशेरे पा प्री०
पातारे बेग तणायो न्णशेरे पा प्रीणा उ पा तेमा
टे वयन मुञ्ज मानोरे पा प्रीणा हुमणां बेग
छंजे छंनोरे पा प्रीणा रमो रंगलरे तळ आं

टीरे ॥ प्रीणा मने मोटी प्रेमनी घांटीरे ॥ प्रीणा
 पाजायोभासुं ने थिन्नशाखीरे ॥ प्रीणा तुम
 लाग्यें मवी लंटाखीरे ॥ प्रीणा रस प्रेम हीं-
 डोले हिंयोरे ॥ प्रीणा तडणी तन सेलडी सीं
 योरे ॥ प्रीणा प ॥ घरी प्रेम पीतांजर पेहरो
 रे ॥ प्रीणा रस दीपड जोलो होहरोरे ॥ प्रीणा
 मुळ जाहे ग्रहीने सीळेरे ॥ प्रीणा कुरी प्रेमने
 अंतर डीळेरे ॥ प्रीणा हा प्रेम पूरण शयोदिल
 गांठोरे ॥ प्रीणा नेछ लेने शेलडी सांठोरे ॥
 प्रीणा रजनी गछी सुनी सन्न्यारे ॥ प्रीणा अखडी
 ज्यांशीज्या लळतरे ॥ प्रीणा आरजलिमाने
 यदया छो जसीयारे ॥ प्रीणा रामारस कुण न
 वियेसीयारे ॥ प्रीणा छंदादिड वे लोडपालारे ॥
 प्रीणा सजला अजला जोशीआलारे ॥ प्रीणा द
 ारही जोसावे कर नेडीरे ॥ प्रीणा डांहीं डोश्यामु
 ह्मयडोडीरे ॥ प्रीणा शुलवीर व्यन मुनिजोले

रेप्रीणाऋषिरामा पटंतर, तोलेरे ॥ प्रीणा ला
 ॥ ढाल दशमी ॥ देवरियारमो रमणीर-
 स मेलीने ॥ अरे देशी ॥ रमणी शुं रंग रसे रमतां,
 साधुनुं संबभ न्य ॥ रंगीली ॥ रमो मारगडो
 मेलीने ॥ प्रेमदा परहरवी मुनिवरने, अजेते
 डेहू बिनराय ॥ रंगीली ॥ १ ॥ रमो मारणा लि
 म गुण न्ये उस्तूरीनो, ले दीनें हिंगनो वान-
 स ॥ रंगा डपूर तणो गुण लिम लगे, धरीये
 ले लशएने पास ॥ रंगा शारमो ॥ वरपंडित
 भूर्जने संगे, वायस दोलाभां हंस ॥ रंगा पापि-
 ष्ट अनार्यारी संगे, धर्मिष्ट पणुं कुलवंश ॥ रंगा ३
 ॥ रंगा अलछ वहूये रसोई तणो, जंजु संगे
 लिम चाज ॥ रंगा गली पासं ॥ लिम ल वर्ण
 घटे, योरी संगे गुण लाज ॥ रंगा ४ ॥ लिम मान-
 निनी संगे मुनिवरा, थूलि लच्छ डेहू सुण नार
 ॥ रंगा क्षणमात्र महीलाशुं मावे, होये दुर्गति

हुंज लंडारारंगापारंग ता तु व्याकुलता थ
 घ बिरहिणी, में वश डीघो छे जम पारंग शुल
 वीर वयननी यातुरी, जोश्या वेश्या उहे ताम
 पारंग ता हारमोणा

ताढांल अग्यारमी पारानकुलें रही रा-
 ल्या पातलीया ल्या अग्ने देशी ता न्नेर् न्नेर्
 न्नेगतणी दशा ता अलबेला ल्या तातमो नारी
 नी निंदें वस्या ता अलबेला ल्या ता मनगमतां
 लूषण लावता ता अना सुंदर शाणगार घ-
 रावता ता अना पाऊर अलिने बेसारता ता
 अना ऊरता वस्सल वारता ता अनावर ऊव-
 ल ऊरी घृत लेलीया ता अना में तुम मुजमांहे
 मेलिया ता अना रा वली तुमये हाथे हुंन-
 मी ता अना तुम ठीत्संगें रंगें रमी ता अना ह-
 वे ठीपराठां तुमें उेम थया ता अना ते दिवस
 तुमारा किहां गया ता अना उा घोषा ऊर दधि-

तां किम उहो ॥ अग्रां कां हिं प्रीतनी वात न वि
 लहो ॥ अग्रां द्योय जन सुरत अे करी तडी ॥ अ
 ॥ द्योय नयन न्योती सम प्रीतडी ॥ अग्रां चा
 आ लव विणसे संलम वरी ॥ अग्रां गुण ग
 ए विघटे गरवें करी ॥ अग्रां हरिश्च दशा सुदू
 पे हरे ॥ अग्रां जहु तप विणसे क्रोध न धरे
 ॥ अग्रां पारब लेप विना से देहने ॥ अग्रां
 तिम विरह न साडे स्नेहने ॥ अग्रां नग धन
 थडी कीरति रहे ॥ अग्रां गुणि विनय करंतां गु
 ए लहे ॥ अग्रां दा शशि दर्शन सायर सधे
 ॥ अग्रां उद्यम करंतां लक्ष्मी वधे ॥ अग्रां कुल
 लल्ल रहे आर्या रथी ॥ अग्रां नर राग वधू
 शाणगारथी ॥ अग्रां जा हुवे धान्य यथा वृ
 ष्टि थडी ॥ अग्रां तिम प्रेम वधे दृष्टि थडी ॥ अ
 ॥ आ दीन वयन नारी वंदे ॥ अग्रां न वि लेंदे
 किम तुभये लदे ॥ अग्रां टा निशि यारपो

હોર વાટી જલે ॥ અગ ॥ પણ લોક કહે દીવો જ
લે ॥ અગા શુભ વીર ધીર મુનિ તો પડે ॥ અગા
લે પાવઈને પાનો ચડે ॥ અગા ॥ ૫ ॥

૥ ૬ ॥ બારમી ॥ મને આલી જશો ઘ
ને છઈયેરે ॥ અગે દેશી ॥ થૂલિલ નદ કહે સુણ
બાલારે, તું શ્યાને કરે છે ચાલારે ॥ વિનિ તા
શું બસ વિલાસરે, તે નર દુઃખીયાના ઘાસ
રે ॥ ૧ ॥ બેબનીયાનો જે લટકોરે, તે તો ચા
ર દીવસનો ચટકોરે ॥ પછેં કાચનો શીંસો લ
ટક્યોરે, કાંઈ કામ ન આવે કટકોરે ॥ ૨ ॥ બુ
ગટીયાનો અલંકારે, નાટકીયાના શણગાર
રે ॥ ધનવંત હુઓ નિભાગ્યરે, જે હવો સંઘ્યા
યેં રાગરે ॥ ૩ ॥ કૂંપલ પીંપલનું પાનરે, કપટી
નરનું ભિમ ધ્યાનરે ॥ લૂપાલ તણું ઘણું માન
રે, ચલ કુંજર કેરો કાંનરે ॥ ૪ ॥ ચપલા નારી
નાં નયણારે, દુર્લભનાં મીઠાં વચણારે ॥ ૫ ॥

ડી ચાર તણી ચાંદરણીરે, પછી ઘોર અંધા-
 રીરયણીરે ॥ પ ॥ સંસાર સ્વરૂપને દેખીરે, મેં
 મેલી તુઝને ઊવેખીરે ॥ ઝોઈ વાયુને તાબુવે
 તોલેરે, પવને કનકાયલ ઝોલેરે ॥ દ્વારવિયંદા
 ચારને ચૂકેરે, જલધિ મર્યાદા મૂકેરે ॥ અલોક
 માંહે હોય બંધુંરે, પણ હું તુઝ હાથ ન આવું
 રે ॥ ૭ ॥ પૂરવેં રમીયારંગ રોલેરે, આજ તું પ-
 ગ મોજડી તોલેરે ॥ પહેલાં તો કાંહીં ન દીહું
 રે, હવે સંજમ લાગ્યું છે મીહુંરે ॥ ૮ ॥ માયબા
 પને મેં પરિ હુરિયાંરે, માત તાત નવા મેંકરી
 યાંરે ॥ તજી બાંધવકેરી સગાઈરે, મેં કીધા
 નવા દશ ભાઈરે ॥ ૯ ॥ દોય નામે છે ચિત્ર શા-
 લીરે, પરણી ઘરણી લટકાલીરે ॥ વિણ તેલ
 દીપક અન્નુ આલેરે, ચાર શાચ્યા તે નિત્ય
 ઠાલેરે ॥ ૧૦ ॥ નિત્ય અમૃત ભોજન જમીયેં
 રે, સ્સરંગ ભરે ઘેર રમીયેંરે ॥ શુચિ ધૂપ

ઘટી પ્રગટાવેરે, તિ હાં તાહરું કાંઈ નકાવેરે
 ૫૧૧ ૫ નવકોટ વર્યેં એકગામરે, નિત્ય રહિયે
 છેયેં તિણ ઠામરે ૫સ્વામી બલીયા શિર તાબ
 રે, શુલવીર પ્રભુજી રાબરે ૫૧૨ ૫ ઈતિ ૫
 ૫ઢાલ તેરમી ૫આવો હરિ લાસરીયા
 વાલા ૫એદેશી ૫કોશયા કહે સુણબને સુમને,
 આશેં નીરાશ કશ્યાં અમનેં, પ્રીતમજી ન ઘટે
 તુમને ૫૫૫૫૫૫૫૫ સાથેં અમેં રમશું, ઊઠી પ્ર-
 ભાતેં સદા નમશું, નિત્ય જમાડી પછેં જમશું
 ૫૫૫૫૫૫ ૫એ આંકણી ૫એહ સગાઈ નવી
 કરવી, પીઊ ન ઘટે મતીએ ધરવી, પૂરવ ના-
 રી પરિહરવી ૫૫૫૫૫ ૫બાર વરસ સુખસાં-
 ભરતાં, સાલે હઈડામાં બલતાં, આંજેં આંસુ
 ડાં અરતાં ૫૫૫૫૫ ૫માસ આષાઠેં અનેક કુ-
 લે, દવદાધી તરૂ વેલી વલે, વલ્લભ વિરહેં દે
 હ બલે ૫૫૫૫૫ ૫આવણીયો સીયે ધરતી,

मोर लडी टहुऊ करती, जादवी कामवशें
 उरती पारणा प पा लादरवे लरबल वरसे,
 पंजीयुगल माले ठरशे, विरही नारी किशुं
 करशे पा हु पारणा आशो मासें दीवाली, सा-
 कर सेवनें सुंजावी, छांडी थावी पीयु लावी
 पाण पारणा दूध सीता ससी लोबनमां, डक्ति-
 डें डेसी तणां वनमां, देजी सावे घणुं मनमां
 पाटारणा भार्गशिरें मनमथ लगे, मोहनां जा-
 ए घणां वागे, दुःख मोहन मलतां लागे पा
 पारणा पोष ते शोष करे धान, शुं करे सोपारी
 पान, वस्त्रल विण नवले वान पाण पारणा
 माहा मासें टाढ्यो पडशे, शीतल वायु वपु
 यडशे, नाम अनंग घणुं नडशे पाण पारणा
 शुकुणो जडजडती होली, पेहेरी यरणाने
 योली, डेसर घोली मली टोली पाण पारणा
 लोड वसंत भयु रमशे डोयल खंजवनें लम-

શો, તે દિન મુઝ સાથે ગમશે ૥૧૩ ૥ ૨૦ ૥
 વૈશાખે સરોવર જઈશું, કેતકી ચંદન વનર-
 હીશું, દેખી ચંદ્ર શીતલ થઈશું ૥૧૪ ૥ ૨૦ ૥
 પંથી પશુ પ્રેમદા મેલા, બ્નણીયેં મધ્ય નિ-
 શીવેલા, જોઈ બપોરેં ભલી વેલા ૥૧૫ ૥ ૨૦ ૥
 મોહન માહાલો મેહર કરી, દયિતા દેખી દુઃ-
 ખ લરી, બારે માસ વિલાસ ધરી ૥૧૬ ૥ ૨૦ ૥
 ૥ નાટક રંગરસેં કરશું, દાવ લહી દિલડું હર-
 શું, કહે શુભ વીર નવિચલશું ૥૧૭ ૥ ૨૦ ૥
 ૥ દાલ ચેજીદમી ૥ આવો આવો રે જ
 શોદના કાન ગોઠડી કરીયેં રે ૥ એ દેશી ૥
 મુનિશબ કહે સુણો વેશ, હાવ ન ભાવ્યારે ૥
 દેવા તુમને ઊપદેશ, અમો ઈહાં આવ્યારે ૥
 ૧ ૥ ગયો એટલો કાલ વિશેષ, કદા નવિકરી
 યો રે ૥ સાહેબીયાનો ઊપદેશ, સદા અનુ-
 સરીયો રે ૥ ૨ ૥ બિન ધર્મવશેં શિવનારિ, નાં

सुष्णयाप्रेरे ॥३०॥ अं संसार असार, ग-
 यो व्रत पांजेरे ॥३१॥ संसार मांहे अं संसार,
 वस्सल नारीरे ॥३२॥ छांटे तेहने धिःकार, गया
 लवहारीरे ॥३३॥ मं ध्याननी ताली लगाई
 नीशान यदायांरे ॥३४॥ शील साथें कीधी सगाई
 तळ लवभाया रे ॥३५॥ वांल्हा अं कदिवस
 रीसाणी, हुती तुम साथेंरे ॥३६॥ जोलावी
 यीर ताणी, तदा दीय हाथेंरे ॥३७॥ सुरा-
 पानें लवलोड, शुं शुं न उरतांरे ॥३८॥ पाक
 इलाशी लोड, पछें दुःख धरता रे ॥३९॥ म-
 ने विरह तणी क्षण न्यय, वरस समाणीरे
 ॥४०॥ घणी मोह तणी ल्हूवाय, वलोश्यो पा-
 णीरे ॥४१॥ ताहरे मोह लनड रस जोले,
 नेग न छूटेरे ॥४२॥ मंनरी तलपनी तोल ते
 शीकुं न त्रूटेरे ॥४३॥ नागरनी निर्दय न-
 त, जोले मीहुंरे ॥४४॥ जलनभां उपटनी घात,

में प्रत्यक्ष दी हुरे ॥१०॥ शुं कुहीये अनापी
 लोउने, दूषण लागेरे ॥ अही साधुना तइ शै-
 क, उह्यु वीतरागेरे ॥११॥ वीतराग शुं न्ने
 राग, रंगनी वातेरे ॥ आवो देजाडुं रागनो वा-
 ग, पूनमनी रातेरे ॥१२॥ शणगार तळ अ-
 णगार, अमें निर्वालीरे ॥ त्वकळपी कशुं
 विहार, मेवी तने ठीलीरे ॥१३॥ वावा जा-
 र वरस लगे ठेठ, वाड लडावीरे ॥ किम नं
 जो धरणी हेठ, भेश्ये यढावीरे ॥१४॥ डा-
 कतालीने दृष्टांत, नरलव लाधोरे ॥ थर्
 पंय महाव्रत वंत, भेशपरे वाधोरे ॥१५॥
 न्नुओ नाटकने अेडवार, नयण विक्राशीरे
 ॥ पछे संजम लेजे सार, विगार विमाशी
 रे ॥१६॥ शुलवीर सहेली जहुतर, नाटक
 नयणांरे ॥ अेड अेडळ गाथा अंतर, जे-
 हुनां वथणांरे ॥१७॥

॥ ઢાલ પન્નરમી ॥ રાજ ઊછવેં લાવ-
 ॥ ણી ॥ એ દેશી ॥ મંબન ચીર તિલક ગ્રાઘં-
 ત, ચતુર શણગાર સફાર ઘરી ॥ મનોહર શિ-
 રવર ચીવર ચંલી, કૌસંલીડી સોલ કરી ॥
 ॥ ચિહું દિશ લાલી ફૂલડી બલી, દીપક
 માલી ન્યોતિ વરી ॥ ધુર પરિણામ સકામહ
 રામા, રામા રંગે ગેલ કરી ॥ શા નવ નવરંગે
 છંદ છપૈયા, ઝોચરીયા રસગુણ ભરીયા
 ॥ ઠમક ઠમક પગ ભૂતલ ઠમકે, ઝમકે ર-
 મઝમ ઝાંઝરીયાં ॥ ૩ ॥ લદ્યાનંદન કે-
 તડી ચંદન, ફૂલ અમૂલ મલક મલકે ॥ ખલ
 ક ખલક કરે કંકણ ખલકે, ઝલક ઝલક
 ટીકોં ઝલકે ॥ જા જરમર જરમર મેહુલો
 વરસે, જલસે ભરી ભરી વાદલીયો ॥ ઘનન
 ઘનન ઘનઘોર અઘોર, ગાળે રાળે વીજલી-
 યો ॥ ૫ ॥ દુહુક દુહુક અવિવેકાનેકા, ભેકા

सोरसनेर घने ॥ कुहुक कुहुक रसीला नी-
 ला, जोडीला सहजर वने ॥ ६ ॥ बहुत पीपा
 सी भेघ ललाशी, इली वनवासी वेलजीयां ॥
 प्रेम तणां रसरेला याल्या, पण थूलिलन नवि
 पडीयां ॥ ७ ॥ टहुक टहुक गिरि डेडा छेडा, उर
 ता डेडी माळे छे ॥ वैरीनी परें ग्ये वरसालो,
 विरहीने घणुं सावे छे ॥ टा घप मप भादल
 डे घोंडारा, उंस ताल वीणा सभरी ॥ ताथे-
 ण ततथेण तान नयूके, मूके नेत सहेत घ-
 री ॥ ८ ॥ ईरसत क्षणतर कुंतल लूतल, यं
 थल अंथल उर वेती ॥ गीत रीत मद्यमोद्य
 विनोदें, ईरक ईरक कु हुडी हेती ॥ पणालल
 क ललक ढलकंती जाया, आय ढलाया मेंछ
 या ॥ ९ ॥ वनके परी नेहु ठीपाया, जयन वदे
 करती माया ॥ १० ॥ प्रीतम प्रेमडी जात बिया-
 रो, लमन लमन रोतो लमरो ॥ ११ ॥ उत-

કી લસ્મેં લોરત, પંડિત પૂછત કાંઈ કરો ॥
 ૧૨ ॥ લમર કહે મોચ દેહુ દહે એક, વિરહે કે-
 તકી નારી તણે ॥ તસ રક્ષાયેં વિરહે સમશું, ર-
 મશું, નહિં મરૂએ દમણે ॥ ૧૩ ॥ કહે કવીતા
 શામલતા સબ તનુ, પીલી પુઠ કિશું કીધી ॥
 પ્રેમકી ચોટ લગી મોચ બહુલી, તાસ ઊપર
 હલદી દીધી ॥ ૧૪ ॥ કરિ ચિત્ત બદનેં લટકે ચ-
 ટકે, મટકે નવિ અટકે રાગેં ॥ પ્રીતકી રીતિ અ-
 નોપમ નાટક, કરતાં પ્રેમ દાન માગે ॥ ૧૫ ॥
 કહે મુનિહેલી સુણો અલબેલી, નાટક નવિ
 કરતાં આવે ॥ શ્રીશુલવીર વલ્હર પસાર્યેં,
 લવ નાટક સુણને લાવેં ॥ ૧૬ ॥

॥ ઢાલ શોલમી ॥ દેશી મોરલીની છે
 ॥ મેઘરાગ ઊર ભૈરવ કરીઓરે, ઊદ્યની
 વેલા માલવ કોશીકા ॥ પહોર સમેં મધ્યા-
 નેંહીં ડોલા દીપકરે ॥ પાછલે પહોરે શ્રી

ॐपदेशीका ॥ नाटक में न दीठुं अमे तो लेशिं
 डा ॥ १ ॥ संसारे वसीओ रागे ताणीयो ॥ व्य-
 वहुरे रसीयो न्ते वाणीयो ॥ वगडानो वा-
 सी आशी प्राणीयो ॥ अविनाशी नीराशि
 धर्म न न्णीयो ॥ अमे आंङणी ॥ यथोदरा
 न थहुटाभां वेश जनविरे ॥ मिथ्यात्वे पू-
 रि रात्य अंधारियो ॥ सूक्ष्म जादर पन्ढ
 अपन्ढ निगोदरे, नाटकभां लूल्यो मोहें मा-
 रियो ॥ नाठानी न दीठी अडे भारीयो ॥ रा
 संगाव्यगावगा अगा विगलेन्द्रिय पंथिन्दी
 थयो अनुक्रमेरे, शूपधनी दोलागी वली
 सोलागीयो ॥ जाल कदा विकराव कदा लू-
 पालोरे, अविबेकी पंडित रसनो रागीयो
 ॥ रमणीने रगें कोई दिन सिद्धि लागीयो ॥ ३
 ॥ संगाव्यगावगा अगा ननरंजन ॐपदे-
 शे ॐदरने लरीयोरे, लोगीने नेगी वेश न-

नावीयो ॥ नागरने येजलयेढ्यो वरघोडे
 रे, घोडेरे आगे घस उहावीयो ॥ सिद्धिनो
 वेश उघ नविलावीओ ॥ चासंगाव्यगावगा
 अगा भातने जेन थयां नारी तिम भातोरे,
 लातने तात हुआ संतानमां ॥ लूमंडल डा-
 कुरियो थईने जेडोरे, सुएब्नेरे साने जो-
 श्या डानमां ॥ जेडलडो रोयो जोई दिनर-
 नमां ॥ च ॥ संगाव्यगावगा अगा येजि दपू-
 रवघर पोहतां ने सुरलोडेरे, पूरव श्रुत दे-
 श थडी संलारतां ॥ येरएा घरम घरवानी ता
 स न शक्तिरे, विषया कुल यित्तें सुजनें से-
 वता ॥ अनुगामी अवधि नाएी देवता ॥ ६
 ॥ संगाव्यगावगा अगा सिंग अनंतां धरि-
 यां काम न उरीयांरे, होलीनो राब्न गुणवि-
 एा संजमी ॥ नवविध लुवनी हिंसा निर्दय
 डीधीरे, वासुदेव थडी येजि द रत्न वमी ॥

નારકીમાં પોહતા ગુણિનનને દમી ॥૭॥
 સંભાવ્યગાવનાઅગા જ્ઞતિસમરણ નાણેં
 નારકી જ્ઞણેરે, પૂરવ ભવ કેરિ સુખની વાર
 તા ॥દશવિધ વેદન છેદન ભેદન પામીરે, આ
 યુને પાલી તીર્યચે જતા ॥માતાને પુત્ર વિવેક
 ન ધારતા ॥૮॥ સંગાવ્યગાવનાઅગા શ્રી
 શુભવીર ગુડૂનાં વયણ રસાલાંરે, સાંભલતાં
 વેશ્યા ચિત્ત ઊપસામીયું ॥ ત્રણ કરણ શું ગં-
 ઠી ભેદ કરંતીરે, મિથ્યાત અનાદિ કેરે વામી
 યું ॥ કોશ્યાચેં સૂઘું સમકિત પામીયું ॥લાસંગ
 વ્યગાવનાઅગા

॥દાલ સત્તરમી ॥ કૃષ્ણ સલૂણાં નાયમો
 રે ઘેર આવોને ॥એ દેશી ॥મિથ્યાત વામીને કો
 શ્યા સમકિત પામીરે, હર્ષ થયો અતિરેક ॥
 વાલા ॥ પારસ લોહ વિવેક ॥વાલા ॥ વચન
 કહે સાછેક ॥વાગ ॥ આશ્રવ તે સંવર થયોરે,

माहरे सुणो मुनिराय ॥ वाणा वाछ लदे
 घन्यभाय ॥ वाणा घन्य घन्य तुम गुश्राय
 ॥ वा० ॥ १ ॥ घन्य घन्य अे यिन्नशाती रसा
 लल भारोरे, समडित भूलव्रत जार ॥ वा०
 तसाधुल पासें सार ॥ वाणा छिरेयारिया घ
 री प्यार ॥ वाणा ऊरे सामाधिक नित्य प्रत्ये
 रे, योभासुं वही न्य ॥ वाणा साधु विहार
 उराय ॥ वाणा कोश्याने हुःष थाय ॥ वाणा
 शाब्नुवे गुश्ल वाट अमे हवे न्दशुं रे,
 पूनने बिन न्यजर ॥ वाणा पावे न्नेव्र-
 त जार ॥ वाणा टावेने अतीयार ॥ वाणा
 अेम शीणामण देछ करीरे, यालतां अण
 गार ॥ वाणा कोश्या आंसुं धार ॥ वाणा घ-
 र्मसने हुनो प्यार ॥ वाणा उा हु ऊर हु ऊर
 ऊर ऊहे गुश्रायारे, सिंह गुश्रा मुनि जेद
 ॥ वाणा हुऊ न ऊर छिमेद ॥ वाणा याल्या

गुड्वय छेद ॥ वाणा कामणागारी विलो-
 कतांरे, यलीया कामने देश ॥ वाणा जोश्या
 ने ओपदेश ॥ वाणा थिर जीधो मुनिवेशा ॥ वा
 णा रथ करक प्रतिबोध लह्यो जोश्याथीरे,
 पंय माहाव्रत धार ॥ वाणा पाभ्यो सुर अ-
 वतार ॥ वाणा जोश्याने ओपगार ॥ वाणा जो-
 श्या धर्म करीने गछरै, शुलगति अवतारा ॥
 वाणा अल्प कस्यो संसार ॥ वाणा धन्य ध-
 न्य अे ळग नार ॥ वाणा ध ॥ आठ वरसमा
 आठ पूश्व मुनि लएयारे, अेम नित्य न्ति
 त्य अन्त्यास ॥ वाणा लन्हजाहु गुडपास
 ॥ वाणा रहेतां गुड कुल वास ॥ वाणा अर्थ य
 डी यओद पूश्व लएयारे, केई केहे दश सार
 ॥ वाणा सूत्रे अंतिम यार ॥ वाणा श्रुतकेवली
 निरधार ॥ वाणा ६ ॥ त्रीश वरस घर वास वि
 लासे वसीयारे, वरस व्रतें योवीश ॥ वाणा

युगपदे प्पीस्तालीशावाणा आयु नवाणुं
 वरीस पावाणा श्रीशुलवीर प्रलुथडीरे, वर-
 स पन्नरशत होय पावाणा सुरलोडेसुर होय
 पावाणा अ्रे मुनिसम नहीं डोय पावाणाजा
 पाढाल अढारमी पाप्यारा सरद पूनम-
 नी रात, रंगलरे रमीये लेखारे पा अ्रेदेशी
 पागायो गौतम गोत्र मुण्डिद, रस वैराग्य घ-
 णो आयोरे पा मुनिवर तारडमां अ्रे यंद, यु-
 णीयो लाछलदे न्योरे पा पायोराशीमी
 योवीशीये अ्रेड, मुनि धूलिलद समाथाशे
 रे पा तास पदंतर व्रतनी देड, गुणिनन नि-
 नमुजथी गाशेरे पा रा तपगच्छमां डेसरी-
 यो सिंह, सिंहसूरिसुतनल दरीयारे पा सत्यवि-
 नय संवेग निरीह, डपूरसमुन्नवल गुण
 लरियारे पा ड पा ञिमाविनय वसी णपशां-
 त, सुनसविनय अंते वासीरे पा पंडित श्री

शुलाबिजय महंत, नग विनमत थिरता
 वासीरे ॥१॥ तास विनयें अे अणगार, शा
 ख्र तणी सांजे ध्यायोरे ॥सहस अठार सी-
 लंगना धार, ढाल अठार करी गायोरे ॥पा
 अठारशें जासठें शुद्धि पोष, आरस गुड्वारे
 ध्याएरे ॥ राजनगर मुनिवर निर्देष, शिय-
 लवेली प्रेमे गाएरे ॥६॥ धर्मओछव सभें
 गाशे बहे, नर नारी सुणशे लणशेरे ॥ उहे
 कवि वीरविजय नित्य तेह, शुचि विमलाऊ-
 मला वरशेरे ॥७॥ इति श्रीवैराग्यदीपक
 महनञ्जीपडाद्यनेक गुणननितोद्भव लाव
 ळवरेत्तिरंतः कृत केलिः शीयलवेलिः श्री
 थूलिलन्दस्य परिपूर्णं ॥

अथ श्री थूलिलन्दनो नवरसोप्रा
 ताघोहा ॥ सजसंपति दायक सदा पा-

ચક્ર બ્રહ્મ સુરિંદ્રા શાસન નાયક શિવગતિ
 વંદુ વીર નિણંદા ૧૧ બંબૂદ્વીપના ભરતમાં,
 પાડલીપુર નૃપનંદા શકડાલ મેંતોતસપ્રિ-
 યા, લાછલદે સુખકંદા ૨૨ નાગરિન્યાતિ
 શિરોમણી, નવ તેહને સંતાન ૧૧ સાત સુતા સુ-
 ત દોય તસ, વંશ વધારણવાન ૧૩૩ થૂલિ
 લન્દ લોગી ભ્રમર, મુનિવરમાં પણ સિંહા
 વેશ્યા વિલુધ્યો તે સહી, નગણે રાતને દીહ
 ૧૧ નાકનક ટકા તેણે વાવશ્યા, સાડી બારહ
 કોડી ૧૧ વરશ બાર વોલી ગયા, પણ છેલ ન
 શક્યો છોડી ૧૧ ૧૧ શકડાલ મેંહે તે તિણ સ-
 મે, કવિશ્વર દુહલ્યો કોય ૧૧ તે માટે મરવું પડ્યું
 તે બ્રણે સહુ કોય ૧૧ ૬૧ સિરિયો બંધવ તિ-
 ણે સમય, પામી નૃપ આદેશ ૧૧ થૂલિલન્દને
 તેડવા, ગ્યાલ્યો મંદિર વેશ ૧૧ ૭૧ હકીગત તે
 હની સાંલલી, થૂલિલન્દ કહે સુણો નારિ ૧૧

આજ્ઞાને આપો તુમે, તો નઈ આવું એક
વાર ॥ ૮ ॥

પાઠાલ પહેલી ॥ સાસૂ પૂછેરે વહૂઅ-
રવાત, માલા કિહાં છેરે ॥ એ દેશી ॥ મને મ-
હારા આપના સમને, બનવા હું નહીં દેઉંરે ॥
તુજ યકી ઘડી એક, અલગી નહીં રહુંરે
॥ એ આંકણી ॥ નંદરાયને આવશે પો-
તેં, વાલા મહારા તેહને ઉત્તર એમે દેશુંરે
॥ મીઠડા મહારા જે ફરમાવશે, તે માથે ચ-
ઢાવીને લેશુંરે ॥ બનવાગા ॥ ૧ ॥ મનેગા તુમગા
પાડલીપુરની શેરીયેં ભમતાં, વાલા મહારા
રત્નચિંતામણિ લાઘુંરે ॥ બળા પુરૂષમે તુજ
ને દીઠો, તુમશું દી લડું બાંધ્યુંરે ॥ બનવાગા
શા સહેબે તાહારી થૂક પડે બિહાં, વાગા
તિહાં હુંલોહી રેડુંરે ॥ પ્રાણ ભવન ભ પાછું
વાલો, શ્રીનંદરાયનું તેડુંરે ॥ બનવાગા ૩ ॥

जांतें करीने जुंघुं जमशुं, वां०॥ पण नहीं
 मेलुं छेडुं रे॥ अम करतां ने पीछि तुमे यालो,
 तो मुळने साथें तेडोरे॥ न्वावा० ४॥ डोल क-
 रीने थूलित्त्त ल्यांथी, वां०॥ आब्या मनआ-
 णंदेरे॥ लूपने लेटी संयम वेशे, विद्यरत-
 न पाय वंदेरे॥ न्वावा० ५॥

॥ दोहा ॥ थूलित्त्त कहे सुणो लूपति,
 डिम माख्यो मुळ तात॥ मुळने तेडुं मोडल्युं,
 ते लांजो अवघात ॥१॥ लूप कहे थूलित्त्त-
 न्ने, वांक नही मुळ डोय ॥ पंडित अड हे-
 शांतरी, मुळ लणी आब्यो सोय ॥२॥ उवि-
 त्त डव्य महारा उद्या, ओलंग डीधी सार
 ॥ तव तूडो हुं तेहने, दीघा लांज देनार ॥
 ३॥ मेंता लणी में मोडल्यो, लेवा लांज
 पसाय ॥ लोबन लज्जि लखी करी, पण
 नहीं न्हय देवाय ॥४॥ दिन दश पांच वो-

लीं गया, उहे पंडित शकडाल ॥ आपो मु-
 ळने हवे तुमे, ळे तूणे लूपाल ॥ च ॥ मेहे
 तो उहे अमें आपशुं, ँव्यसहीतअघ
 लांभ ॥ पंडित उहे पूरो लेछीं, ईशयो वय-
 न मत लांभ ॥ ६ ॥ हाना उरतां तेहने, री-
 शयदी थूलिलद ॥ हठ वढ वाड हूओ घ-
 णुं, पंडित होये क्षुद ॥ ७ ॥ तेणे डूठे दूहो
 उरी, आवी उही भुज वात ॥ में नवी न्णयुं
 दूडमती, ळे उरशे तन घात ॥ ८ ॥ नंदराय
 न्णणे नहीं, ळे शकडाल उरेह ॥ नंदराय मा-
 री उरी, सिरियो पाठ ठवेह ॥ ९ ॥ पंडित
 नाशिने गयो, मेहेली महारो देश ॥ राज्ज्य
 यत्ताव्युं न्नेछियें, विण मेहतें डिशो नरेश
 ॥ १० ॥ तव में सिरियानें उह्युं, लीयो डाम
 शिरदार ॥ आन पछी वत्स ताहेरी, ओछीं
 न लोपे उर ॥ ११ ॥ वली सिरिये मुळने,

उह्युं, थूलिलन्द महारो त्वात ॥ ते ठेठां हुं
 डिम ग्रहं, सुणो नंदराय अवघात ॥ १२ ॥
 ते माटे तुळने उह्युं, ल्यो डाम शिरघार ॥ हुं-
 ठा डुर प्रन्न तणो, तुं लीला लहेर लंडार ॥
 १३ ॥ ते सांलली थूलिलन्द उहे, सुणो डो
 श्रीनंदराय ॥ आवुं आलोयी हवे, ग्रहं डाम
 सुजघाय ॥ १४ ॥ राज सलाथी षिठिने, आ
 वे मंदिर नम ॥ मारगमां मुनिवर भल्या, सं-
 लूति विनय छणे नाम ॥ १५ ॥ त्रण प्रदक्षि
 णा देछिने, उरी आलोय विचार ॥ थूलिल-
 न्द गुडने वीनवे, संयम द्यो सुजडार ॥ १६ ॥
 गुड विचारे चित्तमां, हलुग्मा डमीं खेह ॥
 वली प्राणी प्रतिजोधवा, थूलिलन्द गुणनो
 गेह ॥ १७ ॥ योग्य ठव नली उरी, गुड उ-
 हे लसें आळ ॥ आजा लेछि कुटुंबनी, सा-
 द्यो वंछित डळ ॥ १८ ॥ घरे आवी सिरि-

या तणी, लेई अनुमति सार ॥ गुइ पासें
 आवी करी, लीधुं संयम त्सार ॥ १८ ॥ इरी आ
 व्या राब्न कने, नेई सहु विस्मय थाय ॥
 थूलिल्लने राब्न कहे, आते शुं कहेवाय
 ॥ २० ॥ तव थूलिल्ल कहे सुणो, लोके कही
 बे वात ॥ नंदराय भारी करी, सिरियो जेश-
 से पाट ॥ २१ ॥ ते अवघात सुणी तमे, रोष
 लराणा राय ॥ मुळ पिताने भरवुं पड्युं, की
 धो अेह् उपाय ॥ २२ ॥ राब्न मित्र नजेई
 नो, जोवे ईम संसार ॥ आलोयीमे अे
 ललो, लीधो संयम त्सार ॥ २३ ॥ ईम कही-
 ने थूलिल्लने, आल्या गुइने पास ॥ सिरि-
 याने सहुयें मली, कीधो मंत्री आसा ॥ २४ ॥
 हवे कामिनी कोश्या तिहां, नेवे वालिम वा-
 ट ॥ थूलिल्ल सजी आल्या नहीं, सूनी
 हिंडोवा आट ॥ २५ ॥ रे सजी ठीठ ठीताव-

ली, सब्ज शोब शणगार ॥ घरें विलपती
 सुंदरी, जं छोडी निरधार ॥ २ ॥ यार घडी
 नी अघधि डरी, आव्यो आशाढो भास ॥
 कामणगारो उंतळ, सजी नाव्यो आळ आ
 वास ॥ २७ ॥ ते छिठी छितावली, वादिम न्ने-
 वा आप ॥ दीपविषय छम वीनवे, हुवे को-
 श्या डरे विलाप ॥ २८ ॥

पाढालजीळ ॥ देशी पूर्वली ॥ आव्यो
 आशाढो भास, नाव्यो धूतारोरे ॥ मुने न्ने-
 ग्यो विरहु लुळंग, कोछितारोरे ॥ अं आं-
 डणी ॥ वियोग तणु विष आप्युं सघले, वां
 माहारी डूळसी देहडी दाधीरे ॥ शकडालनां
 सुत पाजे जीने, नही कोछ मंत्रनो वादीरे
 ॥ नाव्यो ॥ १ ॥ अं हनां ळहेरनी गति अने-
 री, वां ॥ भाने नहां मंत्रने मुहुरोरे ॥ अं डे
 वातनो अंत न आवे, हुं जपण आपे हुहुरो

रे ॥ नाव्योगा ॥ २ ॥ ळरमर ळरमर मे हुलो व-
 रसे, वा ॥ जलहुल जलडा वाबेरे ॥ जापै-
 जो पीछी पीछी पोडारे, तिभ तिभ दिखडुं घा-
 बेरे ॥ नाव्योगा ३ ॥ वैरीनी परे अे वरसावो
 मुने, आवीने लागो आडारे ॥ तनमन तलपे
 मलवा माटे, कोछी मने पीछी जो देजाडारे ॥ ना
 व्यो ॥ ४ ॥ छेणे अवसरें श्रीगु३ आदेशें, वा
 ॥ थूविल्ल-हयोमासुं आव्योरे ॥ छेदय रतन
 उहे कोश्या रंगें, मोतीयडे वधाव्यारे ॥ नाव्यो
 ॥ कोश्याने व्याप्यो विरह लुयंग कोछी छितारे
 रे ॥ प ॥

॥ दोहा ॥ छेणे अवसर श्रीगु३ तपो,
 लछि आदेश छेदर ॥ योमासुं रहेवा लएछी
 श्रीथूविल्ल-ह अएगार ॥ प ॥ छेर्या समिति
 शोधता, हुलवा घरता पाय ॥ जालपएानी
 पदमणी, थूविल्ल-ह मनावा न्यय ॥ २ ॥ वळ

उच्छ्रोतो - दृढ करी, हवे थूलिल-द मुण्डिं ॥
 डोश्या मंदिर दू डडा, आब्या मन आणं ॥
 ३ ॥ तव दासी उतावली, दीध वधाई डोश
 ॥ वालभ आब्यो विरहणी, मधरीस मन
 अंधोस ॥ ४ ॥ तव ठीठी सासुं धरी, पीठिने
 मलवा डाल ॥ यातुड निभ यतुरा हुर्छ, ते
 ठाली करी लाल ॥ ५ ॥ सुणो स्वामी ते मुल
 लणी, छटकी दीधो छेह ॥ यार घडी मुळने
 उही, पीठि अवरं डीध स्नेह ॥ ६ ॥ इंस
 तणो ळेम तापणो, ळेहवो संध्यावान ॥ ७ ॥
 र तणो त्रेहजे निशो, तिभ नागर मित्रनो-
 मान ॥ ७ ॥ मेहणा देती माननी, मधुरां ज्यो-
 ले वेण ॥ आळ सईल घर आंगणो, आळ
 सईल दिन शयण ॥ ८ ॥ भोतीय थाल व-
 धावीने, डोश्या उरे अरदास ॥ पूरव प्रीत
 संतारीचे, करीयें लील विदास ॥ ९ ॥ मोहे-

लें आबो मोहना, जलिहारी तुमवेस ॥२०॥
 नमुजी ऋषीने ऊहे, मंदिर करो प्रवेश ॥२१॥
 घन्य दिवस घडी आबनी, घन्य घन्य मुळ
 अवतार ॥ वालभ मुळ घरे आविया, सङ्कल
 ऊं संसार ॥२२॥ पूरवली भाया थडी, थू-
 विल-न लवन प्राण ॥ पत्तणे दीप जोश्या
 ऊहे, पीछी तुमे घर मंडाण ॥२३॥

॥ ढाल त्रील ॥ पूर्वली देशी ॥ महाराभ
 नमां लागे भीठेरे, दाहाडो आबनोरे ॥ हुं
 पाभी पुण्य संयोग, मेलो महाराब नोरे ॥ अ
 आंकणी ॥ प्राणनाथनां पगलां थातां, वां
 माहाइ आंगणुं नायवा लागुंरे ॥ हर्षहेया
 मांहे न समाग्ने, वजत अंबर लई वागुंरे ॥
 दां ॥२४॥ कुल देवीये ऊं ॥ कीधी, वां
 मोतीयडे मेह वूठारे ॥ आब माहारे आंग-
 णा आंजो मोस्ये, पुण्ये पूर्वळ तूठारे ॥ दां

૫૨ ॥ મંદિર હસીને સાહુમું આવે, વાગાએ
 સાચુંકે સોંહણું રે ॥ આલશુને ઘર ગંગા આ-
 વી, સુખનું નહીં કાંઈ ઊણું રે ॥ ઘાગા ડાઘાર
 ઘડીની અવધ કરીને, વાગા ચાલ્યાં ચિતડુંચે
 રીરે ॥ મનથી મુજને વીસારી મેહેલી, કોણ
 મનાવે ગોરી રે ॥ ઘાગા જા ઊંઝરેં આવી શું
 ઊભા છો, વાગા મંદિર પાવન કીલેરે ॥ ઘાસી
 તુમારી અરજ કરે છે, મુજરો માની લીલેરે
 ॥ ઘાગા પ ॥ ઊઠ હાથ તું અલગી રહીને, વા
 ॥ મન માને તેમ કરલેરે ॥ ઘપ મપ માદલને
 ઘમ કરેં, કૂદડીની પરેં ફરલેરે ॥ ઘાગા હ ॥
 ઈમ પરઠીને રહ્યા ચોમાશું, વાગા ઊદય રતન
 ઈમ ભાંજેરે ॥ નિત્ય નિત્ય માહારી વંદના
 હોલે, લે મન દઢ કરી રાખેરે ॥ ઘાગા જા
 ॥ ઘોહા ॥ ધૂલિલ-દ કહે સુણ સુંદરી,
 મેં વશ કીધા નયણ ॥ તું આકુલ થઈ વિ-

रहणी, डिम त्नांजे ठिम वयण ॥१॥ उहेजे
 श्या सुण पीठिउला, तुं मुळ छवन प्राण ॥
 प्रीत जले हवे सींयीये, वली वाघे तन वान
 ॥२॥ थूलिलन् उहे जेश्या सुणो, अमें नि-
 रलोली साध ॥ रहीशुं योमासुं तुम घरे, पण
 मनमें निराजाध ॥३॥ जेश्या उहे तुम वयण
 ऐ, हुं जलिहारी ज्जिं ॥ महोव पधारो भोह-
 ना, जिभ पूरण सुज पाठिं ॥४॥ थूलिलन्
 जेश्याने उहे, साडा त्रणव हाथ ॥ मुळथी अ-
 लगी तुं रहे, भृग वाघणस्थो साथ ॥५॥ वा
 घणी नहीरे वल्लहु, हुं छुं अजला जाव
 ॥ भेहेर करो मुळ ठिपरे, पूरव प्रीत संत्माव
 ॥६॥ अजलायें सजला सांडल्यां, दुर्गति
 नी घातार ॥ सिंहिणी लय अेकव लवे, ल-
 व लव तुळ लय नार ॥७॥ थूलिलन् ऋषी
 तव ठिम उहे, सुण जेश्या मुळ वात ॥ पंय

महाव्रत में लीया, म ऊरीश माहारी वात ॥
 टा ॥ जोश्या उहे छिणे मंदिरे, आवी रहो योभा-
 स ॥ थूखिलन-तिहां आन्वा वही, मंदिर धरी
 ठाप्पास ॥ टा ॥ लाव लज्जि नित्य प्रत्ये उरे,
 वसी लोळन सरस तंजोल ॥ मधुर वयन मुज-
 थी उहे, पीयु डरो रंगरोल ॥ १० ॥ मुहु मये डोडी
 ने उहे, जोश्या मुजथी वाषा ॥ जालपणानी व-
 ल्लही, मुजथी अतीव मताण ॥ ११ ॥ विण
 पूछे व्रत आदस्थो, वावेसर गुणवंत ॥ योगा-
 रंल छोडी करी, रंगे रमो अंजंत ॥ १२ ॥ हुं द-
 सी प्रलु तुम तणी, पगरळ रेणु समान ॥ ह-
 वे अंतर किम दाजवो, काया उइं कुरजान ॥
 १३ ॥ अंतर तिहां किम कीळये, बिहां मन
 मेळ्यां होय ॥ दीपविळय उहे आवीने, अंत-
 र न करो डोय ॥ १४ ॥

॥ दाल योथी ॥ पूर्वली दृशी ॥ अमेथो-

(५२)

ग तुमारो न्नएयोरे, मेहेलोने आंटीरे ॥ मने
जटके डालन मांहे, प्रेमनो डांटीरे ॥ अजे आंङ
णी ॥ योगी होय ते बंगल सेवे, तो रहे योग
नुं पाणी रे ॥ अम घर आवी योग न्नलवसो,
योगनी मुत्ता में न्नणी रे ॥ मेहेलोने ॥ १ ॥ ठम
कठे मड पाय विछुया ठमके, रमनम घूघरा
वाबेरे ॥ न्नंवरना न्नमडारा मांहे, व्रत तमां
लांढेरे ॥ मेणा २ ॥ अजे योभासुं अने यित्रशा
ली, त्रीन्ने मेहुलो टण टण यूअेरे ॥ आंजनीनां
डीलाला मांहे, मुनिपण साभुं न्नूअेरे ॥ मेणा
३ ॥ घपभप भादलनें धींअरे, वाणा थै थै नाट
क छंटेरे ॥ मुजडाना मरडलडा मांहे, उहो अे-
ण नपडे इंटेरे ॥ मेणा ४ ॥ अेहवा वथण सुणी
अेश्यानां वाणा थूविलन-कहे सुण जालारे ॥
नानानाहवे हुं नवि थूकुं, देणी ताहारा या-
लारे ॥ मेणा ५ ॥ अेहय रतन कहे ते मुनिव-

रनां ॥ प्रेभे वंहुं पायारे ॥ मनथी ब्हेणे णि-
 तारी भेली, जार वर्षनी मायारे ॥ मेणा ६ ॥
 ॥ दोहा ॥ वथण सुणी वालिम तणा, घ-
 रती कोश्या दुःख ॥ हवे हुं पीथुने वश उई, ब्हे-
 म पासुं जहु सुज ॥ १ ॥ ऋद्धि घणी घर मा-
 हरे, कोण तेहनो रजवाल ॥ नागर उंत ऋषी
 थयो, हुं लघु अजला जाल ॥ शासुण हो प्री-
 तम उतल, अवगुण विण सही नार ॥ मुळ
 सरणी नहीं सुंदरी, थूलिल-द हीथे वियार ॥
 ३ ॥ अम आगल सुण साहेजा, छं-द सरि-
 जा ब्हेहु ॥ हरि हर अह्ना ते सवे, अमथी शं-
 के तेहु ॥ जा ते माटे तुमने उहुं, मानो पीण-
 ल वात ॥ नहींतर प्राण त्यब्नुं हवे, साथी उ
 हुं अवघत ॥ ४ ॥ थूलिल-द उहे कोश्या सु-
 णो, हुं नवी छंडुं योग ॥ भे विसारी तुळ ल-
 णी, सभतासुं संयोग ॥ ६ ॥ तव कोश्या मन

ચિંતવે, નાટક કરીયેં એક ॥ હાવ તાવ દે-
 ખાડસું, સભ શોલે સુવિવેક ॥ ૭ ॥ સખી દ
 શવીશ લેલી કરી, નાટક માંડયો સાર ॥ દી
 પ કહે કોશ્યા ત્રીયા, સહિયરમાં શિરદાર. ૮
 ॥ ઠાલ પાંચમી ॥ દેશી પૂર્વલી ॥ માંડયો
 નાટારંભ, મહારંગ વરસેરે ॥ મે હસું માંડયો
 વાદ, માનની તરસેરે ॥ એ આંકણી ॥ ગગન
 મંડલમાં ઊંડો ગાળે, વાગા મહોલમાં માંડ-
 લ વાળેરે ॥ ચિત્રશાલીમાં વીણા વાળે, મોર
 લલે ગિરિકુંબેરે ॥ મહારંગના ૧ ॥ પીઠી પી-
 ઠી પીઠી ચાતક બોલે, વાગા ટહુ ટહુ કોચ-
 લ ટહુકેરે ॥ ઘુઘરડીના ઘમકારામાં, તાયે
 તાન નચૂકેરે ॥ મહાગાર ॥ જલહલકાને-
 બ્બલ જબૂકે, વાગા ॥ તેતો જલ બાલાને ભ-
 પેરે ॥ પાહાનીહ લાલ મમોલા બેહવા, હરિયા
 શાલુ અતિ દીપેરે ॥ મહાગા ૩ ॥ પ્રેમતણો

रस यूवा लाग्यो, वागा रंगना याल्यारे लारे
 ॥ लपसी पडवा बेहवुं थयुं, वाघ्या मनोरथ वे-
 लारे ॥ महागा ॥ ठा ठोडी रोमराय ठाल्ल-
 सीयां, न्नालिम कीघो नेरोरे ॥ न्नलमां उमलर-
 हे नेम कोरो, तिम थूलिल्ल न्हरो कोरोरे ॥ म-
 हागाप ॥ लली लली कूदडी लेती न्नूअे, वागा
 आडी न्नरे हेरीरे ॥ ठाद्यरतन उहे धन्य मु-
 निवरने, बे न न्नूअे पाधुं ईरीरे ॥ महारंगगा ॥
 ॥ घेहा ॥ उेध विध नादकेहेजीने, थूलिल्ल-
 न्ह न्ह उग्यो मन्न ॥ विषयवि उंजित विरहिणी,
 उांतुं पछाडे तन्न ॥ १ ॥ न्नलिम में मन वश उ-
 स्यो, पांये अही शुल्लदृ ॥ अे उ मना थेठ उ-
 मिनी, कोध कीथो दहवदृ ॥ २ ॥ सांलली ता-
 रा ठोखडा, हुं नवी थूकुं नार ॥ धीरपणुं में
 आदर्युं, योवन अथिर संसार ॥ ३ ॥ न्नवडू-
 पी तुं मोहनी, साधुने विषवेळ ॥ ४ ॥ न्नणी

મેં પરિહરી, હવે સંયમથી મન મેલ પાજ્ઞાને
 દિષેણ સરિખા જતી, આષાઢાદિક બેહુ પામો
 હુ મહાભટ વશ કરી, મુક્તિ ગયા ઋષી તેહા
 પાા કાચી ડૂપી કાચની, પીંપલ પાન સમાન પા
 અથિર પણુ જીવિત તણુ, બેહુવો સંધ્યાવાન પા
 દાા કાચી કાયા કામિની, માયા મોહની બલપા
 વલી વલી શું કહું નાયકા, વિષય થકી મન વા-
 લાપાજા તેમોટે કોશ્યા તમે, મકરો આલ પંપાલ
 પા દીપ કહે થૂલિલન ઋષી, વચણ કહે તતકાલ
 પાઢાલ છટ્ટી પા પૂર્વલી દેશી પાતું શાને કરે
 છે ચાસારે, હું નવિ ચૂકુંરે પા મુને વાલી લાગે
 છે માસારે, ધ્યાન ન મૂકુંરે પા એ આંકણી પા
 શીલ સાથેં મેં કીધી સગાઈ, મેંતો મેલી બીજી
 માયારે પા બલિમ મયણને જોર કરીને, જીત
 નીશાન વબયારે પાહુંના પાવબુ કછોટો મેં
 વાલ્યો સૂઘો, તાહારો છોડ્યો નહિં છૂટેરે પા

ને મંબરી ઘણું ઝડલાયે, તો સાપેં છીંકૂં ન
 ત્રૂટેરે ॥ હૂંઠા ૨ ॥ શશી હર ને ઝંગારા વરસે,
 વાળા સમુદ્ધ મર્યાદા મૂકેરે ॥ પવનેં ને કનકા-
 ચેલ ડોલે, નક્ષત્ર મારગ ચૂકેરે ॥ હૂંઠા ૩ ॥ તો
 પણ હું તાહોરે વશ નાવું, વાળા સુંદરી માનલે
 સાચુંરે ॥ રાઈનો પાડતે વઘિગયો રાતેં, હવે ન-
 થી મનડું કાચુંરે ॥ હૂંઠા ૪ ॥ સો બાલક ને સા-
 મટા રોવે, વાળા પાવઈયે નચડે પાનુંરે ॥ કીકટ
 શ્યા પાજંડ કરે છે, લાગે નહી મુને તાનોરે ॥ હૂં
 ॥ ૫ ॥ બિણે મુનિવરેં ત્રેવડી કોશ્યાને, વાળા
 પગની મોજડી તોલેંરે ॥ તેહુને માહારી વંદના
 હોલે, ઊઘયરતન ઈમ બોલેરે ॥ હૂંઠા ૬ ॥
 ॥ દોહા ॥ નાગરી નાતિનો લાડલો, શ્રી
 યૂલિલ્લદ્ધ ઝણગાર ॥ કોશ્યા વચણથી નવિ ડ-
 ગ્યો, સમતા થઈ તેણી વાર ॥ ૧ ॥ મન વચ કા-
 યા વશ કીયા, હું સુંદરી સુણ વાત ॥ કિશો

ગ્માંબર તુ કરે, ફિર ફિર કહું વિષ્યાત ॥૨૧॥
 લિમ માંબરી મૂષકા, લિમ મોરાને નાગ ॥ લિ
 મચડીને જાલ વલી, મૃગ રીપુ લિમ વાધ ॥ ૩૧॥
 તિમ ત્રીયાને ઋષી તણો, બેય પટંતર કોશ ॥
 પણ હું તુલ પ્રતિ જોધવા, વલી થાવા નિરદોષ
 ॥૪૧॥ વચણ સુણી વનિતા કહે, લલે ગ્માંબ્યા
 મુલ નાથ ॥ ગ્માંબ સફલ દિન માહરો, તુલ મુ-
 લ શિવપુર સાથ ॥૫૧॥ મોહુવશે વલી વિરહિ-
 ણી, ઊત્સુક થઈ ઊલમાલ ॥ કહે વિરહો પ્રભુ
 તુમ તણો, હું નખમું એક તાલ ॥ ૬૧॥ ગ્માંકુ-
 લ ન્ણણી વિરહિણી, ઋષી નવિ જોલે વચણ
 ॥ ૭૧॥ પડીતે કામિની, નાખે તીખા નથણ ॥ ૮
 ॥ પ્રાણ જીવન કિમ પરિહરો, જાર વરસની
 પ્રીત ॥ હું દુઃખ સાચરમાં પડી, દયા ન ગ્માંણો
 પિત્ત ॥ ૯૧॥ વલતી ઊઠી નાયકા, પુનઃ પ્રારંભે
 તેહ ॥ નાટક માંડયો યુજ્જિશું, દીપ કહે ધરી

नेहू ॥८॥

॥ढावसातमी॥पूर्वलीदेशी॥साल-
 ली ताहारा वयण, थर्छ हूं गहेलीरे ॥मुनेशा-
 ले हीयडं मांहे, प्रीतडी पैलीरे ॥अं अंऊणी
 ॥आरवरसनी प्रीत ढे आंधी, वागा जाप-
 ना जोल ढे जोल्यारे ॥जोल ऊर्या ढे बम-
 एो हायें, ते डिम बये मेल्यारे ॥थर्छणापा अघ
 घडी बने अलगी रहेती, ताहारा मनमां दुःजडुं
 यातुरे ॥आंज डीयें आंशूडा जरतां, जोली बू-
 ओं ते जातुरे ॥थर्छणा २ ॥अं क दिवसमें रीस
 ऊरीने, वागा तुमशुं डीधी माठीरे ॥आहु ब-
 लीने मनावी भुवने, ते वेला डिहां नाठीरे ॥थ
 र्छणा ३ ॥पहेलां भुवने लाड लडावी, वागा
 भेशने भाथे यडावीरे ॥मूलमांथी डिजेडतां तु-
 ळने, मनमां महेर न आवीरे ॥थर्छणा ४ ॥
 नागर सहळे निर्दयी होवे, वागा मुजथी जो-

ले भीठुरे ॥ जलज्ज मांहेयी उपट न छंडे, ते
 में नळरे दीठुरे ॥ थर्णगाथा ॥ जेहवा ठिल-
 ला जने सुणीने, वा ॥ मुनियें मन न उगा-
 योरे ॥ ठिद्यरतन इहे धन्य वाछवटे, निणे
 तुं थूलिल्ल न्योरे ॥ थर्णगाथा ॥

॥ दोहा ॥ ठिलला नारी तणा, सांलवी
 या श्रवणेहु ॥ श्रीथूलिल्ल जेश्या लणी, सा-
 हामो घे ठिपदेश ॥ १ ॥ रे जेश्याजं विरहणी,
 जांघे माया जल ॥ जेडिंपाड इल सारिजा,
 क्षण न रहे जेड ताव ॥ २ ॥ सुज ठिणे ल-
 वें अनुलव्या, लक्ष अनंती वार ॥ तृप्ति न
 पाम्यो लवडो, जेश्या जेहु वियार ॥ ३ ॥ ह-
 वे संवर आणो भने, निम होय वंछित आ-
 स ॥ संयम लठी मुक्ते जर्ण, उरियें लील वि-
 वास ॥ ४ ॥ निसुणीने इहे नाचिडा
 भीठी वालम वात ॥ तुम गुण केरी यातुरी,

मोसुं उहीय नन्नत पा च पा पणस
 नारीने, आहर द्यो अेक्वार पा स
 अितरे, हुं व्रत लघिश जार पा ६ पा
 ल्या मुनि, रेरे जोश्या ब्रूण पा वि
 छोडीदे, सांलल इहुं छु तुन
 यमनो आकरो, में लीघो सुए
 श्या इहे सांललो, कां छोडो वि
 दोष अनंतो नायडा, तुन जे
 पविणय इहे सांललो, थूलि
 पाढाल आठमी पा देशी
 एी संयम नारीरे, तुनने वी
 माथानी भली तेहु, कामण
 इएी पा तेणे मुने आडर्षि
 न मेले पासोरे पा अिंठ हाए
 नापे वारो ने वासोरे
 लावो मेसतां तेणे

(६२)

ल श्यो ब्नेरो ताहारो, हुवे ब्नेसी
तीरे ॥ तुळगारा ॥ सिहुं पासें यो-
तेने हाथे छे तासुं कुंयीरे ॥ घ-
डे हुवे ताहारो, ब्ने थाये ठांयीने
० ॥ ३ ॥ मुहुपती भालाने वली
अहर्निशि रहे मुळ तीरेरे ॥ अ-
छे तेहना, ते तुळने किम घीरे
॥ पांयनी सांजे ते परणीछे,
न भानीरे ॥ आंजर ताहारो
ते भाटे रहे छानीरे ॥ तुळ-
बधी वात उइंने, तो यडे
तरवारनी धारा ठीपर रांजे,
सटकोरे ॥ तु ० ॥ ६ ॥ योर
पोहोये, वा ० ॥ निहांस
णी ब्ने वारे न्नीने
॥ लागेरे ॥ तु ० ॥

॥७॥ अेहवा वयण सुणी मुनिवरना,
 ॥ डोश्यासमडित पामीरे ॥ जे डरनेडी वंढी
 तेहने, डोद्यरतन शिरनामीरे ॥ तुगा टा ॥
 राघोहा ॥ डोश्यायें समडित पामीयो, थू-
 लिलन्त प्रीतम पास ॥ आब सइल दिन माहु-
 रो, धन्य चित्रशालि आवाश ॥ १ ॥ छे मोहो-
 वें सुज लोग्या, छे तणी परे नेमा ॥ छे
 मोहोले वली व्रत लीया, हवे न्वा घुं डेम ॥ २ ॥
 ॥ तेमाटे तमे छिंरही, थूलिलन्त ऋषीराय
 ॥ डे थूलिलन्त डोश्या सुणो, अमे न्सुं गुड
 पाय ॥ ३ ॥ हवे योमासुं डितरे, मुन गुड नेवे
 वाट ॥ अेव्रत डूडो पासने, मधरीश मन डि-
 थाट ॥ ४ ॥ शीजामण दीधी लली, डोश्याने
 तेणी वार ॥ तव वनिता छेमि वीनवे, धन्य धन्य
 तुम अवतार ॥ ५ ॥ में डोपाय डीधा घणा, तु-
 मने थूडववा स्वाम ॥ जमने मुन अपराधने,

ऊहुं छुं हुं शिर नाम ॥ ६ ॥ यालो ठम हुं डि-
 म ऊहुं, पोहोये वंछित आशा ॥ वहेला वली
 छहां आवणे, वीसरसो नहीं स्वास ॥ ७ ॥ हु-
 रजित आंशु नाजती, विकसित जोखे वयणा ॥
 गुड वांछी प्रलु आवणे, महारा धर्म स्नेही स-
 यणा ॥ ८ ॥ उहे थूलिलन्द तुमे आवणे, मु-
 ज्जि महेवनी मांहे ॥ नन्म नरा नहीं तिहां उ-
 दी, रमशुं मन छिछांहि ॥ ९ ॥ मोती थाल व-
 धावीने, जोश्या दीध आदेश ॥ मुनिवर रजे
 वीसारता, जलिहारी तुम वेश ॥ १० ॥ थूलिल-
 न्द तिहांथी यालिया, करता शुद्ध विहार ॥ न-
 छ वांछा निळ गुड लणी, उहे दुळ्ळर दुळ्ळर कर
 ॥ ११ ॥ श्रीगुड थूलिलन्दने उहे, तुं नग सायो
 सिंहु ॥ जोश्याने प्रति बोधतां, तें राजी नग
 वीह ॥ १२ ॥ योराशी योवीशीयें, अलंग रह्यो
 तुन नाम ॥ जोश्या वयणाथी नविय ल्यो, थूलि

॥ १३ ॥

॥ दाव नवमी ॥ सोहेलानी राग धन्या-
 श्री मेवाडो ॥ पामीते प्रतिबोध, योथुंरे योथुं
 रे व्रत योषुं वली जिग्यरेरे ॥ समझित मूलव्र-
 त जार, जोश्यारे जोश्यारे मुनिवर वयने आ-
 धरेरे ॥ १ ॥ धन्य लाछल्ले मात, धन्यरे धन्य-
 रे ताहारा शऊडाल तातनेरे ॥ धन्य धन्य गो-
 तम गोत्र, धन्य धन्यरे नागर नातनेरे ॥ २ ॥
 धन्य धन्य यक्षा बहिन, धन्य धन्यरे सिरिया
 लातनेरे ॥ धैर्यपणाने धन्य, लगमारे धन्य
 धन्य तुळ अवदातनेरे ॥ ३ ॥ संतूति विठ-
 य गुड धन्य, ने थयो ने थयोरे धर्माचार्य
 ताहरोरे ॥ धन्य धन्य जे पित्रशाली, जेतां
 जेतांरे धन्य जन्मागे ताहरोरे ॥ ४ ॥ जे पा-
 मी हुं तुलशुं प्रीत, जेथोरे जेथोरे बुल
 मुलने जेगरीरे ॥ जाहे जन्त्या माटे, मुल-

नेरे मुननेरे वाला तें निर्मल क्सीरे ॥ ५ ॥ जो-
 श्यासुं क्सी शीज, तिहांथीरे तिहांथीरे मुनि
 विहार करे ह्वेरे ॥ पोहोता श्रीगुडपास दुष्करे, दु-
 ष्करे इरी इरी गुड मुजथी स्तवेरे ॥ ६ ॥ नाम
 राज्यं नगमाहं, नेणेरे नेणेरे योराशी यो-
 वीशी लगेरे ॥ धन्य धन्य ते नरनार, मनथी
 रे मनथीरे विषय थकी ळे छिलगेरे ॥ ७ ॥ स-
 त्तशें ओगणशाठ, मागशिर मागशिररे शु-
 दि मौन खेडादशीरे ॥ शीलतणा गुण खेह,
 में गायारे में गायारे ङंनाओआमां छिल-
 सीरे ॥ ८ ॥ श्रीथूलिलन ऋषीराय, गातांरे
 गातांरे भुह माग्या पाशा ढव्यारे ॥ छिद्यस्-
 तन कहे अेम, मननांरे मननांरे मनोरथ स-
 वि वेगें इव्यारे ॥ ९ ॥

॥ दोहा ॥ थूलिलन जोश्या गावतां, पो-
 होये वंछित आश ॥ घर घर ओछव अ-

ति घणा, नित्य प्रत्ये लील विवाश ॥ १ ॥ ल-
 एो गुणे ने सांलले, लजे लभावे नेह ॥ दुःख
 मयल सवि हूरें हरे, अन्नरामर लहे तेह ॥ २ ॥
 ग्नेह डीरति थूदिल-दृतणी, गिदयरतन नव
 ढाल ॥ हूहा दीपविनये कद्या, लयातां मंगल
 भाल ॥ ३ ॥ ॥ धीति श्री थूदिल-दृणो नव-
 रसो संपूर्ण ॥ ॥

॥ अथ श्रीनेमनाथलुनायोवीशा ॥
 ॥ योऽप्रारंभः ॥

॥ घोहा ॥ समख्या देवी शारदा, जहुली
 आपे लुध ॥ लस गुण गाळी नेम लिन, स-
 जल अक्षर दल शुध ॥ १ ॥ नीडे सौरी पु-
 रनगर, समुद्विनय नृप स्वाम ॥ युंके त्रि-
 या अनेड हे, वडी शिवादेवी नाम ॥ २ ॥ स-

ઘા તૃપા પીયુ પરમ સુખ, તન મન એકણ
 નામ ૫ લોગત કેતકી લમર બ્યું, કબી પડો
 રતી કામ ૫ ૩ ૫ તદા ઊદર પ્રલુ અવતર્યા, ઈ
 છાંધર અવતાર ૫ શ્રાવણની પંચમી શુક્લ,
 નનમ્યા નેમી કુમાર ૫ ૪ ૫

૫ ઢાલ સુણ ગોવાલણી ગોરસડા વાલી
 રે, ઊલી રહેને ૫ એ દેશી એમાં આવેલા
 જઘા ચોકની નણી લેવી ૫

૧ ૫ ચોક પહેલું ૫ પ્રલુ નન્મથયો, છપન્ન
 દિશિ કુમરીયેં મહોત્સવ ઝીઘો ૫ અતી હર્ષ
 થયો, ચોશઠ સુરપતી લાલ સડલ મલી લી
 ઘો ૫ એ આંકણી ૫ તિહાં મેરૂ શિખર પર
 લઈ નવે, જહુ બુગતેં પ્રલુને ન્હવરાવે ૫ કાં-
 ઈ શુધ્યા લૂષણ પહેરાવે ૫ પ્રલુ ૫ ૧ ૫ ફરી
 આણી માતાને આપ્યા છે, પ્રલુ ઠામો ઠામેં
 યાપ્યા છે, સુર લાજિ સુધારસેં આપ્યા છે ૫

૧ પ્રભુનારા નઈ દાસી વધાઈ દેવે છે, કરબ્ને
 ડી નૃપને શ્રેમ કવે છે, તુમ પુત્ર થયો સુર સેવે છે
 ૨ પ્રભુના ૩ ૧ સુણી સમુદ્ધવિભય નૃપ હર-
 જ્યા છે, પ્રભુ પૂરણ બ્રહ્મ તે પરજ્યા છે, કહે
 અમૃત મેહુલા વરજ્યા છે ૧ પ્રભુના ૪
 ૨ ૧ યોક બીબ્ને ૧ નૃપ સમુદ્ધવિભય, પુત્ર
 નન્ધ્યા કેઈ કેઈ મહોત્સવ મંડાવે ૧ નીશાન વ-
 ને, દશ દિવસ માંહે સૂતક દૂર કરી છાંડે ૧ શ્રે
 આંકણી ૧ કેઈ વાનિત્ર તાલ વન્નવે છે, કેઈ
 ગેહની મંગલ ગાવે છે, કેઈ મોતીયાં સેંતી વ-
 ધાવે છે ૧ નૃપના ૧ ૧ દશ દિવસે દશોઠણ કી
 ધા છે, દુનીયાને ભોનન દીધાં છે, ત્રિહું લોક
 ના કારન સીધા છે ૧ નૃપના ૨ ૧ પ્રભુ દિન
 દિન મો હોય થાય છે, પ્રભુ મેવા મોદક ખાયે
 છે, પ્રભુ ઠમક ઠમક પગ થાય છે ૧ નૃપના
 ૩ ૧ પ્રભુ બાલ અવસ્થા ખેલે છે, પ્રભુ પડતો

અંબર જીલે છે, પ્રભુ પગશું પરવત ઠેલે છે ॥
 નૃપના ૪ ॥ એમ કરતાં યૌવન આવ્યો છે, ત-
 ન જાણે કંચન તાવ્યો છે, પ્રભુ યોગ અમૃત
 મન લાવ્યો છે ॥ નૃપના ૫ ॥

૩. ॥ ચોક ત્રીજો ॥ એક દિવસ વશે, નેમી
 કુમર નિલ મિત્ર સંઘાતે આવે ॥ સહુ રંગ રસે,
 નવ નવ કૌતુક બેતાં આનંદ પાવે ॥ એ આં-
 કણી ॥ તિહાં દ્વારિકા નગરીવાલાયેં, સ્યના
 કરી કાનડ કાલાયેં, નિહાં આવે આયુધ શા-
 લાયેં ॥ એક ॥ ૫ ॥ પ્રભુ ચક્રને ચાપ ગદા
 નિરખી, ફેરવી તેણે ગ્રહી આકર્ષી, શંખનાદ
 થી મિત્ર થયા હુરખી ॥ એક ॥ ૬ ॥ તેણે ના-
 દે બ્રહ્માંડ કૂટા છે, વલી હયગય બંધન ત્રૂ-
 ઠા છે, સુણી શ્રીપતીના પગ છૂટા છે ॥ એક
 ॥ ૭ ॥ તિહાં તુરત નઈને પછતાવે, અતુલી
 બ્રહ્મ નેમજી સોહાવે, પછી અમૃત વચણે જો-

લાવે ॥ એકના ૪ ॥

૪. ॥ ભલે દયા કરી, રાજ પદાસ્યા ગ્જાજ
 તે કાંઈક નેહવું ॥ આવો દિલ ભરી, રમીયેં ર-
 મત આપણ બલ છે કેહવું ॥ એ આંકણી ॥
 આપણ શીસુ ક્રીડા પરિ હરિયેં, કહે રાજની-
 તિ છે તિમ કરીયેં, નિન ભાખે ભુજ બલ બિન-
 ધરીયેં ॥ ભલેના ૧ ॥ તુમે કર પીતાંબર લંબા
 વો, તિમ કીધો કૃષ્ણો કર ઠાવો, નિન વાલ્યો ને-
 ત્ર પરેં ચાવો ॥ ભલેના ૨ ॥ પ્રભુ કર લંબા
 વ્યો છટકંતો, બહુ ભેર કરે હરિ અટકંતો, ને-
 મ કપી સાખાર્યેં લટકંતો ॥ ભલેના ૩ ॥ ઈમ
 બલ પરખી પ્રભુજી વલીયા, કહે અમૃત હુ-
 રિ સંશય પડિયા, બલ ભલને નઈવેગેં મલી-
 યા ॥ ભલેના ૪ ॥

૫. ॥ હે હલધરજી, હવે કેમ કરવું નેમિ પ-
 રાક્રમ મહોદું ॥ મુન હિત કરજી, હેલામાં હું

હરબ્યો તે નહીં ખોટું ॥ એ આંકણી ॥ શંખ-
 ચક્ર ગદા ધનુ એ ધારી, આજ વશ કીધા એ-
 ણે નિરધારી, મુજ સંપતી સઘલી સંહારી, થ-
 ઈ બેઠો રાજનો અધિકારી ॥ હે હૃગા ૧ ॥ એ-
 મ સોચ કરે શારંગ પાણી, ઈણે અવસરે ગગ-
 ને થઈ વાણી, પહીલાં નમીનાથેં કહી બની,
 થઈ અણ પરણ્યા નેમી નાણી ॥ હે હૃગા ૨ ॥
 ઈમ સુણીને ચતુર્ભુજ ચિત્ત માંહેં, ઘણુ ખુસી
 થયો તો હે પ્રાહેં, તે નિશ્ચય કરવાને યાહે, ઘ-
 ર પોહે તો રંગભર ઊછાહે ॥ હે હૃગા ૩ ॥ રાણી
 શકિમણી પ્રમુખને લાખી છે, જે લૂધરે ચિત્ત-
 માં રાખી છે, એ વાતની કરવી સાખી છે, ઈમ વ-
 યણે અમૃતેં લાખી છે ॥ હે હૃગા ૪ ॥

૬. ॥ એ કદિવસ હરિ, અંતે ઊર લઈ નેમી-
 સર સંઘાતે ॥ અતી હરખલરી, જલક્રીડા ક-
 રી ગોપી નવ નવ લાંતે ॥ એ આંકણી ॥ એ-

ઈ સોવન શિંગી કરધારી, લરી કેશર પાણી
 પિય કરી, નેમજીને છાંટે મતવાલી ॥ એકનાશા
 અલબેલી સાહેલી મલી સાથે, કેઈ ફૂલ દડાલે-
 ઈ હાથે, બિનજીની ઊપર તે નાખે ॥ એકના
 શા કોઈ કામકઠાક્ષે પ્રેરે છે, કોઈ નયન ત્રિલા-
 ગે હેરે છે, કોઈ ભમુહુ કબાણે ઘેરે છે ॥ એક
 ॥૩ ॥ કોઈ કામકલાને દેખાવે છે, અતિ કુશલ-
 તા આપ જણાવે છે, કોઈ અમૃતવચણે હસાવે
 છે ॥ એકનાજા

૭. ॥ હે દેવરજી, અમ સાથેં હસી જોલો લ-
 બ્બ મેલી ॥ આ અવસરજી, હેત હીયાનું જો-
 લોરંગરસ ભેલી ॥ એ આંકણી ॥ અમે બ્બ-
 ણી તુમારા હૈયડાની, આ સઘલી મલીની ધિં-
 ગાની, તે સારી ધારો છો જ્ઞાની, પરણ્યાવિ-
 ણા કિમ થાયે પોતાની ॥ હે દેવ ॥ ૧ ॥ ઈમ બાં-
 ગડ જોલી જોલે છે, કોઈ આગલ પાછલ જો

લે છે, મલીરાધા શક્મિણી યોલે છે, બહુ ભુગ-
 તે પ્રભુને બ્નેલે છે ॥ હે દે ॥ ૨ ॥ તદનંતર બિ-
 ન અવસર પામી, જલ ઝોઘે છાંટે ગુણધામી,
 કહે ગોવિંદ ગોપી શિરનામી, કુણ પોહેયે તુ-
 મને કહો સ્વામી ॥ હે દે ॥ ૩ ॥ સહુ જલક્રીડા
 કરી નીસરીયા, પછી જલ કાંઠે ઠામે ઠરીયા, બ્ન-
 ણે માનનીના મનડા હરીયા, કહે અમૃત બિન
 વીંટી વલીયા ॥ હે દે ॥ ૪ ॥

૮. ॥ સહુ વેસ ભરી, માનની મદની માતી
 રંગ રંગીલી ॥ સિણગાર કરી, નવ નવ અંબર
 લૂષણ છેલ છબીલી ॥ એ આંકણી ॥ અણી
 આલી આંખડી આંજ છે, વલી આડ કેશર
 ની તાજ છે, સીયે શીસ ફૂલેલે માંજ છે, વ-
 લી નીલવટ ટીલડી ડાજ છે ॥ સહુ ॥ ૧ ॥
 શિર વેણી અંબાડે વાંડી છે, વલી સહુ સિણ-
 ગારે આંજી છે, બ્નણે જડીત જડી સોનાડી છે,

રંગે રાતી તંબોલેં છાકી છે ॥ સહુ ॥ ૧ ॥ રાચી-
 ર ચરણા ચોલી પહેરી છે, બરી સાલ દુસાલેંચે-
 હેરી છે, મહકે જશબોઈ ઘેહેરી છે, મલી સહસ
 જત્રીશ ઈમ લહેરી છે ॥ સહુ ॥ ૩ ॥ તિહાંબો-
 લી આઠે પટરાણી, તુમે સાંભલો દેવર ગુણ
 ખાણી, અમે કહું છું તુમારો હીત બાણી, હ-
 વે લાજે છે અમૃતવાણી ॥ સહુ ॥ ૪ ॥

૯. ॥ કહે શક્ષિણી, અમને શું કહાવો દીલ
 થી લહોને ॥ એ ક પદમણી, પરણો નહીં શ્યા
 માટે અમને કહોને ॥ એ આંકણી ॥ એ કના-
 રીનું શું પુરૂં ન પડે, નિરવાહ થકી કાયર લ-
 થડે, કિમ રાજ્યલેં ઈમ થયે અતડે ॥ કહે ॥
 ૧ ॥ બૂઓ દારિકા નાથની ઠકુરાઈ, ત્રિહું
 ખંડના લૂપ નમે ચાઈ, સમરથ છે એહવો
 તુમ લાઈ ॥ કહે ॥ ૨ ॥ ત્રિણે સહસ જત્રી-
 શ ઊત્તમ વરણી, વલી સહસ ચોશઠ ઊપ-

ર પરણી, કાનુજો મહી પતીનો ઘરણી, તે સા-
 થે માણે છે ઘરણી ॥ કહે ॥ ૩ ॥ તોશું તમે એ
 કુ થકી બનજો, પણ બાવીશમાં નિન કહે વા-
 જો ॥ કહે અમૃત તિમ મુહગા થાજો ॥ કહે ॥ ૪ ॥
 ૧૦ ॥ લણે સત્યલામા, લારી થઈશું બેઠા
 નેમ નગીના ॥ છો બાવીશમાં, નદુકુલના
 આધારકે શિવાદેવીના ॥ એ આંકણી ॥ તુમે
 સાંલલો વાત કહું ઠાવી, આગમમાં નિનમુ-
 જથી ચાવી, બે આજ લગે ચાલી આવી ॥ લ-
 ણે ॥ ૧ ॥ નિણે સઘલી સૃષ્ટી નીપાઈ છે, તે-
 ણે વરણાવરણ થપાઈ છે, બેણે યુગલા નીતિ
 ખપાઈ છે ॥ લણે ॥ ૨ ॥ તે ઋષલ પ્રલુ પ્રલુ-
 તા પાઈ, બે કન્યા ઈન્દે પરણાઈ, સો બેટાને
 બેટી બે આઈ ॥ લણે ॥ ૩ ॥ તે કિમ શિવ
 મંદિર નઈ વસિયા, તુમે ઊઠ્યા કોઈ નવાર-
 સીયા, શિવ વરવા અમૃતપદ રસીયા ॥ લણે ॥

११. ॥ हे छोगावा, छेल छबीला छांडो छो-
 डर वादी ॥ हे अलजेला, छिम नहीं शोले य-
 हुकुलनी अगेगी ॥ अगे अंङणी ॥ उहे लंजुव-
 ती सुणो डाकुरीया, संसार यकी तमे ओसरीया,
 शुं अमने लन्नवो देवरीया ॥ हे छोगा ॥ १ ॥ यया
 पूर्वे तुम वंसें सारा, हरिवंस बिलूषण सणगारा,
 श्रीमुनिसुव्रत प्रलुळ प्यारा ॥ हे छोगा ॥ २ ॥ नु
 ओतेपण पहिलां संसारी, घणु लोगवी राज
 दिशा लारी, पछी आप हूआ छे व्रतधारी ॥ हे
 छोगा ॥ ३ ॥ ते माटे मननी दांजोने, बे वात होये
 ते लांजोने, अगे अमृत सुजडा यांजोने ॥ हे छो-

१२. ॥ माहारा वाहालाळ, जाल पणु वली
 वधसे वीठल साथें ॥ सुणो लालाळ, लाणी
 एोव्यो लाहो हरीने हाथें ॥ अगे अंङणी ॥ रा-
 यन्नदी रंगीली राणी, पातलीया परणो गुण
 आयी, परणावसे तुम शारंगपाणी ॥ माहा-

રાગા ૧ ૧ ૧ ૧ એક નારી વિના નર નવી શોભે, કુણ
 આદર માન ઘઈ થોભે, વલી પરનારી તે હથી ખો
 લે ૧ ૧ માહારાગા ૨ ૧ નહી કેવલ પુષ્પને વિશ્વાસે,
 ડરપે સહુ આવ્યાથી પાસે, વલી ઝાંડ લાંડતે કેહે
 વાસે ૧ ૧ માહારાગા ૩ ૧ ઈમ સુસીમા રાણી સમ
 ભવે, તુમે માનો વિનતી આઘવે, ભિમ યાખો અ
 મૃત રસ ભાવે ૧ ૧ માહારાગા ૪ ૧

૧૩. ૧ ૧ હો રાયભદ્રા, રમણીના સુખવિલસો રં
 ગનાલીના ૧ ૧ હો ચદુરાયા, એ નગમાં જીવન
 છે નગ આધીના ૧ ૧ એ આંકણી ૧ ૧ બે સબ્બન
 યાત્રા શુભ કરણી, નવી શોભે સંઘપતી વિણ
 ઘરણી, તે માટે સમોહ તા યાઓ પરણી ૧ ૧ હો
 રાગા ૧ ૧ ૧ ૧ કોણ પરવ મહોત્સવ કેલવશે, સચ્ચા
 દિક્ક સુખ કોણ મેલવશે, તેમ આવ્યા ગયા કો
 ણ હેલવશે ૧ ૧ હો રાગા ૨ ૧ વલી ઘર વિવાહને
 ઊભણી, પરખદ પુંખણ વિધિ કુણ બ્રણી,

नवी शोले खेटला विए राणी ॥ होरा० ॥ ३ ॥
 थोडेथी घणुं करी न्णोने उहे लंजमणां हीय
 उे आणोने, शुं इहीये अमृत समाणोने ॥ होरा० ॥
 १४. ॥ हो रढीयाला, राळ तुमाइ आळथी स-
 र्वे न्नेयुं ॥ हो शामलीया, सुंदरीअेक विना ते
 सहुसुज्ज जोयुं ॥ अे आंइणी ॥ तुमथी तो पं-
 ञी ने सूडा, अज्ञान लखा पएते शूडा, तुमे-
 सांललो देवरळू दूडा ॥ होर० ॥ १ ॥ दिवसे यु-
 एा करवाने न्नेवे, निळ मासेसांळ पडे आवे,
 लघु जाल प्रीयाशुं सुज्ज पावे ॥ होर० ॥ २ ॥ शुं
 पंजी न्त थडी न्णो, तुमे राळकुमरळू उहेवा
 ओ, डिम रामा रसीया नवी थाओ ॥ होर० ॥
 ३ ॥ धिग् जुधि तुमारी अपकारी, अेम ओ-
 लंला हीअे गंधारी, उहे अमृत वयणे हितका-
 री ॥ होर० ॥ ४ ॥
 १५. ॥ हो लटकाला, तुम लोयनने लटके,

मन हरी लीधुं ॥ हो सुकुमाला, कामलागारे ऊं-
 छिऊ कामला कीधुं ॥ अहे आंऊणी ॥ अहे हवी छ-
 ली तुमथी शोहावे, पण नारी बिना कोण जो-
 लावे, वली सरवंगें ऊरी नवरावे ॥ हो लट० ॥ १॥
 कुण सारा लोनन नीपावे, कुण पीरसे युगतें
 मनलावे, कुण प्रेमरसे रस जीपन्ने ॥ हो लट०
 ॥ २॥ निन्न नारी विसामानुं ठाम, कोण त्रेवड रा-
 जे विण वाम, वली दुःख मांहे आवे काम ॥ हो
 लट० ॥ ३॥ घर लंग थयुं होय ते न्णो, पुछो
 त्रीया सांलरे कुण टाणे, उहे गौरी अभृत शुं ह-
 ङताणे ॥ हो लट० ॥ ४॥

१६. ॥ हो लाडऊण, नारी बिना कुण जमसे -
 ता हाइ जुधुं ॥ हो न्हानडीया, नारी बिना परि-
 वार दुवारतें भुंघुं ॥ अहे आंऊणी ॥ घरणी विण
 तिहां घर कुण न्ने, डिम साधु प्रभुज आदर पा-
 वे, सगो मित्र पइणु डोई नावे ॥ हो लागा ॥ १॥

વલી વંશ વધારણ છે નારી, કહી રત્ન જાણ
 જગમાં સારી, જિયે તુમ સરિજા જનમ્યા ત્ના-
 રી ॥ હો લાગા ૨ ॥ ઘરણી વિના ઘર સૂત્ર કોણ
 જોલે, તે સાંઠ પરે કિરતો જોલે, વલી લોકમાં
 વાંઠો કહી જોલે ॥ હો લાગા ૩ ॥ કર જ્ઞલી પઠિ
 મા વઠરાણી, કહે એમ રહ્યા શું હઠતાણી, તુ-
 મે અમૃત મનની સહુ જ્ઞણી ॥ હો લાગા ૪ ॥
 ૧૭. ॥ હે સસનેહી, સે તુમને નથી ગમતું મ-
 હાસા વાલા ॥ હે મનમેલી, વાત કહું શિવા
 દેવીના વાલા ॥ એ આંડણી ॥ ઈમ વીનવે છે જી
 જીઈ ગોપી, શું જાલક યાઓ કહે કોપી, તુ-
 મે પેહરો અંગલોને ટોપી ॥ હે સસ ॥ ૧ ॥ સુ-
 ણી ચિંતે મલીયું એટાણે, સ્ત્રી જાલક શઠ હઠ
 નવી છાંડે, કુણ ઝિત્તર સામા એ માંડે ॥ હે સસ
 ॥ ૨ ॥ ઈમ ચિંતિ પ્રભુ મુજ વિલજાણુ, તે દેખી
 સહુ ગોપી ટાણુ, કહે માન્યુ માન્યુ અમે જ્ઞણ્યું

પહેસસ ૦ ૥૩ ૥ સહુ સમસ્ત યઈ જોલે હર-
જી, નારાયણ સઘણું તે નિરજી, ઘરેં પોહોતા
અમૃત બિન પરજી ૥ ૫૪ ૥

૧૮. ૥ ઘરેં આવી કાન્હ, સમુદ્ધવિજય સંઘાતે
મસલત કીધી ૥ કહે જેહુ નિદાન નેમીસર વિવા-
હની વાત પ્રસિધ્ધી ૥ એ આંકણી ૥ ઊગ્રસેન
રાબ્નની બેટી છે, રાબ્નમતી રૂપની પેટી છે, તસ
આગલ રંભા ચેટી છે ૥ ઘરે ૦ ૥ ૧ ૥ તે સાથે સગા
ઈ બ્નેડી છે, જે આઠ ભવાંતર શેડી છે, હવે નવમે
લવેં શું તોડી છે ૥ ઘરે ૦ ૥ ૨ ૥ પછી લગન બ્ને-
શીડે દીધાં છે, આવણ શુદ્ધિ છઠ્ઠું લીધાં છે, કા-
નુડે કપટ એ કીધાં છે ૥ ઘરે ૦ ૥ ૩ ૥ જેહુ ઠમે સ-
બ્બઈ થાયે છે, હવે નેમલ પરણવા બ્બયે છે, કહે
અમૃત ધવલ ગવાયે છે ૥ ઘરે ૦ ૥ ૪ ૥

૧૯. ૥ શુલસ્નાન કરી, વિધિ પૂર્વક શણગાર
તિલક શિરધારી ૥ ચરખૂંપધરી, કરધરી શ્રીક-

લ પાન ડરી અસવારી ॥ એ આંડણી ॥ ચઢી
 જેઠારથમાં વરરાબ્ન, વરતાત દશારથ દશ તા-
 ન્ન, કૃષ્ણ બલલન્દને બદલ બન્ન ॥ શુભાશા
 ચઢી હથગય આગલ પદચારી, પાછલરથ જે
 ઠી સહુ નારી, ગાયે ગીત બદલણી મતવાલી
 ॥ શુભગાશા શિર છત્ર ચામર પાસે ધારી, વર-
 સાબ્ન માહાબનશું ભારી, વાલે ઢોલ સરણા
 ઈ ભુંગલ ભારી ॥ શુભગા ૩ ॥ પ્રભુ બન સભ
 બતા કહે છે, કહે સારથીને રથને વહે છે, કહે
 અમૃત તુમ સુસરો રહે છે ॥ શુભગા ૪ ॥
 ૨૦ ॥ સખી મહોલ ચઢી, શશી વચણી મૃ-
 ગનચણી રાબુલ સાર્યે ॥ બેઈ કંત છબી, ચિંતે
 હું વડ ભાગણ સહુને માયે ॥ એ આંડણી ॥ તિ-
 હાં સખીઓનો આશય બણી, એ શામલીઓ
 વર ગુણ જાણી, સમબલે જહુ ભુગતે આણી ॥
 સખીગા ૧ ॥ એહવે વર તોરણ આવે છે, સહુ પ-

શુઆ રાવ સુણાવે છે, હે સારથી એશું કહુ
 વે છે ॥ સખીના ૨ ॥ કહે સારથી તુમ ગોરવ
 દેશે, સહુ બદ્ધવ પશુના ભક્ષ લેશે, સુણી
 ધિગ્ ધિગ્ વિવાહને વેશે ॥ સખીના ૩ ॥ સહુ
 પશુ વાટ કથી છોડવીયા, પ્રભુ રથ ફેરી પાછા
 વલીયા, કહે અમૃત બિન પંથે ભલીયા ॥ સ-
 ખીના ૪ ॥

૨૧ ॥ તે ખબર થઈ, ઘાહિણ ફરકી આં-
 ખરાબુલની પહેલાં ॥ પ્રભુ માત લહી, તાત
 લહી વલી વાત થયાં તે ઘહેલાં ॥ એ આંકણી
 ॥ રથ બલી માત કરી આડો, કહે બદ્ધવ માંશું
 લલવાડો, એમ કેમ કરીયે એ લઠવાડો ॥ તે
 ખના ૧ ॥ મુલ માગ્યું લાડકડા દીને, ઘર હાણ
 હુ સારથ નવી કીને, હરિવંશ વિભૂષણ નસલી-
 ને ॥ તે ખખના ૨ ॥ વહુનો મુખ પરણી દેખાડો,
 મુલ એહુ મનોરથ સંપાડો, કાં કાલ્યૂં પીંબ્યૂં વિણ

સાડો ॥ તેજ ॥ ૩ ॥ હે માતા આગ્રહને વામો, મુલ
મુક્તિવધૂ શું છે કામો, કહી પોહોતા અમૃત નિલ
ઠમો ॥ તેજ ॥ ૪ ॥ ૪ ॥

૨૨. ॥ હે દેવ કિશ્યું, એમ કહી મૂર્છા પામી
રાબુલ નારી ॥ સંજી ચંદનશું, શીતલ વાય કરી-
ને બેહ નિવારી ॥ એ આંકણી ॥ તિહાં રોતી જો
લે દુઃખ ભરીયાં, હા યાદવ કુલના ઠાકરીયાં,
મુને મૂકી પાછા કેમ ફરિયાં ॥ હે દેવ ॥ ૧ ॥ હા
ધીઠ નીકુર હીયડા રહે છે, હા નિર્લભ્ન ભવિ-
ત કિમ વહે છે, નિશ્વાસો ઓલંભો વલી દીહે
છે ॥ હે દેવ ॥ ૨ ॥ બે સઘલા સિધ્ધના ભુકતા-
રી, તે શિવવધૂ ગણિકા ધૂતારી, તેહથી શુરા-
ઓ સહુ હારી ॥ હે દેવ ॥ ૩ ॥ મુલ કહે વતને
તું શું રેલહે, અહો દંભી નર તે એમ દહે, કહે
અમૃત અરથી શું ન કહે ॥ હે દેવ ॥ ૪ ॥

૨૩. ॥ તમે પાતલીયા, પશુઆને શિર દોષ

દેઈ રથ વાલ્યો ॥ હો શામલીયા, શું બ્નેઈ
 આલ્યા બ્નેસ હરજ સહુ ટાલ્યો ॥ ઝે આંકણી
 ॥ તુમે હરણાને કહે શું લાગા, કુણ પતી આવે
 પેહેરે વાગા, તે આગા સહુ થી બે નાગા ॥ તમે
 ॥ ૧ ॥ ઝેણે ચંદ કલંકી કીધો છે, સીતાને વિયો-
 ગ તે દીધો છે. ઝે નામ કુરંગ પ્રસિધ્ધો છે ॥ તુ-
 મે ॥ ૨ ॥ તે માટે પાછા ફરી આવો, શું યાદવ
 કુલમાં શરમાવો, શું યુગ યુગ કેહેવતુ કેહેવ-
 રાવો ॥ તુમે ॥ ૩ ॥ તુમે વિરહ તણે બાણે છે
 યા, રાણી રાબુલના હીયડા લેયા, તુમે અમૃ-
 ત સુખડા નવિ વેચા ॥ તુમે ॥ ૪ ॥
 ૨૪. ॥ હું તો ભૂલી ગઈ, શુધ્ધ બુધ્ધ સરવે
 શાન થઈ બેહાલી ॥ હું તો ઘહેલી થઈ, મુને
 ઘરમાં નથી ગમતું માહારા વાલા ॥ ઝે આંક-
 ણી ॥ આ મંદિર જાવા ધાઝે છે, મુને વરસ સ-
 મો દિન ધાઝે છે, ભુગ સરખી રથણી બજે

છે ॥ હું તો ૧ ॥ મુને અસન વસન ઘણુ ઘણુ છે,
 હલાહલ સરીખા લાગે છે, મુને મોહના ભડકા વા-
 ગે છે ॥ હું તો ૨ ॥ બુઝો રાજ વિચારી મન માંહિ,
 અર્ધાંગ ધરી શંકર ચાહે, તો કર બલંતા શું થાહે ॥
 હું તો ૩ ॥ તું મૂકી ચાલ્યો આવેશે, મુને લોકડી-
 યાંચૂંટી લેશે, કહે અમૃત કેઈ મેહુણા દેશે ॥ હું તો ૪ ॥ આઠ
 રખ. ॥ અરે નિઃસનેહી, નિપટ નિહે બનાથ
 કરી નાદની ॥ તેં લલી કરી નિબ નારી તજી વાત
 પશુની માની ॥ અરે આંકણી ॥ તુજ મનમાં અેહુવી
 હુંતી વેહેલાં, તો નિશ્ચય નવિ કરતી પહેલાં, હવે
 નાગો થઈ કાઢે ગહેલાં ॥ અરે ૧ ॥ તાહાઈ
 અેહુમાં કાંઈ નવી બશે, સાપણ વિષકન્યા ક-
 હેવાસે, એમ જગમાંહે કેહેવત થાશે ॥ અરે ૨ ॥
 ॥ તેં પ્રેમ કલ્પતરૂ કાતરીઓ, વલી યોગ કનક
 તરૂ તેં ધરીઓ, પણ મેં તો આલવ તું વરીઓ ॥
 અરે ૩ ॥ જહુ મોહદિશા મનમાં લાવી, એમ

કરતાં તત્ત્વદશા લાવી, કહે અમૃત પાચુ પાસેં આ-
વી ॥ અરેના જા ॥

૨૬ પ્રભુ હીતકારી, સંયમ આપી થાપી શિવપ-
દનારી, ન્હાં બલિહારી નવમેં લવેં બિનરાનેં
પહિલાં તારી ॥ એ આંકણી ॥ સહ સાવન સઘલી
ઋષિ નેડી, શિવ પોહોતા કરમ ભરમ ત્રોડી, નેમી
રાભુલ અવિપત્ત ઘઈ નેડી ॥ પ્રભુના ૧ ॥ મહી ગોપી
સંવાદ સુણાવ્યો છે, શ્રીનેમિ વિવાહ મનાવ્યો છે, ઈ
હાં તે અધિકાર બનાવ્યો છે ॥ પ્રભુના ૨ ॥ કીઓ
અઢારશેં ઓગણા ચાલેં, કાતી વદિ પંચમી રવિ-
વારેં, એ ચોવીશ ચોક ચતુર ધારે ॥ પ્રભુના ૩ ॥
ગુણ રત્નવિજય પંડિત રાયા, બુધશિષ્ય વિવેક વિ-
વેક વિજય ભાયા, તસ શિષ્ય અમૃતેં ગુણગાયા પ્ર-
પાઠિતિ શ્રીનેમિ રાભુલ સંવાદે અષ્ટ સ્ત્રીવ-
ર્ણન સંબાધન કવિ અમૃતવિજય ગણિ વિર-
ચિતે ચોવીશ ચોક સંપૂર્ણમ્ ॥ ॥

A decorative border of repeating floral motifs surrounds the entire page. In the center, the word 'समाप्ता' is written in Devanagari script, enclosed within a circular frame of multiple concentric lines.

समाप्ता.